

21.10.2015

1

CAM YAPRAKLAR

(LEAVES OF GLASS)

yazan: Philip Ridley

İngilizce orijinalinden Türkçe'ye çeviren: Aslı Mertan

Karakterler

Steven
Barry
Debbie
Liz

1

Steven, yirmiyedi.

Steven Hatırlıyorum... bir Pazar sabahı, babam bize sürpriz hazırlamış. 'Atlayın arabaya çocuklar.' Barry hemen sordu, 'Nereye gidiyoruz baba?' 'Sürpriz.' Önde ben oturuyorum çünkü en büyük benim. Onbeş. Barry arkada heyecandan yerinde duramıyor ve hiç durmadan zevzeklik ediyor. Bazen yaşının gerektirdiği gibi davranmaz. On yaşında.

Kısa bir sessizlik.

Babam arabayı park edip, bağırıyor, 'Herkes dışarı!' Martılar. Barry deniz kenarında mıyız diye soruyor. Babam gülüyor ve Barry'nin elinden tutuyor. Benimkini de tutmak için uzanıyor ama ben elimi çekiyorum. Çocuk değilim ki. Bir cadde boyunca aşağı doğru yürüyoruz. Barry şu seke seke yürümesi vardır ya, onu yapıyor, bir yandan da babamın kolunu çeğiştiriyor. Barry'e sakinleşmesini söylüyorum. Tamam mutlu olabilirsin de, bütün dünyaya yayın yapmak zorunda değilsin herhalde, değil mi? Değil mi?

Kısa bir sessizlik

Barry diyor ki, 'Bakın! Thames! (Teyms)' Sahiden de orada. Tam nehrin kenarındayız. Sonra birden görüyorum - gümüş! Suyun üzerinde koca koca gümüş şeyler. Ne olduklarını da

biliyorum. Babam geçen hafta bunları anlatmıştı. Thames Seddi. Nehrin suyu çok yükselirse, Seddin bunları nasıl kaldıracacağını açıklamıştı babam. Büyük kapılar gibi yükselip, suyu tutacaklardı falan. Barry, 'Bunu görmek isterdim, baba' demişti. Ve bir de bakıyoruz, buradayız. Babam genelde Barry'ye ne isterse verir. Barry onun gözdesi. Bana ne. Ben de annemin gözdesiyim. Böylece ödeşiyoruz, değil mi? Değil mi yani? Barry diyor ki Thames Seddi yanyana sıralanmış gümüş piramitlere benziyormuş. Ben de ona diyorum ki, hiçte değil, çünkü bir şeye piramit diyebilmek için onun piramit şeklinde olması gerekir. Barry diyor ki, eve dönünce babam için bunun bir resmini yapacaktım. Babam diyor ki, gümüş piramitlerin resmi çok hoşuna gidermiş. Barry'nin resmi iyidir.

Kısa bir sessizlik

Sonra... birden şiddetli bir rüzgar esiyor - gerçekten savuruyor - ve babam da - elimi tutuyor. Öyle aniden. Sıkı sıkı. Tırnaklarını batırıyor. Elimi çekmeye çalışıyorum ama babam daha da sıkı, daha da sıkı tutuyor. Yüzüne bakıyorum. Sol gözünün yanındaki yara izi seğiriyor gibi. Annem ona bağırırken de böyle seğirir, babam ağzını açıp tek kelime söylemez. Diyorum ki, 'Baba, canımı acıtıyorsun!' Ama yine de bırakmıyor. Barry'nin elini de aynı sertlikte tutmuş, görüyorum. Barry suratını buruşturuyor. Tekrar bağırıyorum, 'Baba! Acıtıyorsun.' Daha da sıkı kavırıyor. Sanki ... sanki babam rüzgarın Barry'yle beni uzaklara uçurmasından ... bizi sonsuza dek kaybetmekten korkuyor.

2

Barry'nin dairesi.

Barry, yirmi iki, yerde, Steven ayakta.

Barry Oraya gitmiyorum.

Steven Barry?

Barry Beni zorlama ... zorlama...

Steven'in cep telefonu çalar.

Cevap verir.

Alo Jan ... Barry'deyim ... Evet, evet, burada - Ha? ...
Beklediğimiz gibi. Yine kapıyı kırmak zorunda kaldık.
Aşağıdaki adam kırdı yani.

Barry İstemiyorum!

Steven Duyuyor musun? - Ha? Denedim diyorum ya - Barry? ...
Barry?

Barry inler.

Steven Al işte. Zom olmuş - Ha? ... Kendine gelene kadar
kalırım ben. Bugün başka ne varsa, hepsini iptal et -
Ha? ... Bu benim kardeşim, Jan, başka n'apayım istersin?

Barry Canımı yakacak!

Steven Barry? Siktir! Buram buram kusmuk kokuyor... Yoo,
sadece içki değil bu, Jan. Bilmiyorum. *Bilmek de*
istemiyorum - Ha Jan! Ofiste tek kelime etmek yok. Biri
soru soracak olursa, onlara de ki ... de ki... Evet. Sağol.

Barry çığlık atarak uyanır.

Barry Hayır! Hayır!

Steven Tamam geçti, kardeşim.

Barry Steve!

Steven Hiç olmazsa beni tanıdı.

Barry Kiminle konuşuyorsun? Hayalet Adam'la mı?

Steven Buyur yine başladık - Hayalet Adam falan yok, kardeşim.

Barry O Allahın belası pezevenkle ne diye konuşuyorsun, abi?

Steven'ın cep telefonunu kapar.

Barry Ben öldüm, Hayalet Adam. Rahat bırak beni.

Steven Kes şunu, Barry.

Cep telefonunu geri alır.

Janis, ben seni yine ararım.

Kapatır.

Topla kendini, oğlum.

Barry Eğer ... beraber durursak Hayalet Adam'ı yenebiliriz.

Steven Ben sana bir kahve yapayım.

Barry Biz... silah da edinebiliriz. Kırık şişeler. Sopalar ... uçları çivili ... hani şu ortaçağ şeyleri gibi. Onu yenebiliriz. Beraber.

Steven Hay anasını, Barry, her şey nerede? Kahve yok. Çay.

Barry Hayalet Adam'ın kanını akıtırız. Kafatasını açarız - Hassiktir! Beynini dökeriz. Aklını. Hamamböcekleri. Solucanlar. Kurtçuklar. Sakın bakma, abi. Sen böyle şeyleri sevmezsin.

Steven Geçti kardeşim. Sakin ol.

Barry Steve! Abi! Hayalet Adamı bin parçaya böleriz....ve - kıyma. Kürekle toplarız ve - Kovamla küreğim. Hayalet Adamı küreğimle toplarız ve kovama - Hayalet Adam kovamı doldurur. Bakma, abi. Mideni bulandırır. Ben şununla üzerini örteyim.

Tişörtünü çıkarır.

- Böyle daha iyi mi, abi?
- Steven Evet, evet. Sağol.
- Barry Sonra bir kova dolusu Hayalet Adamı nereye? Bahçeye, abi. Babamın kulübesinin arkasına gömeriz. Annem bizi görmesin ama, değil mi abi? Sen nöbet tut. Ben çukuru kazarım. Hayalet Adam'ı çukurun içine atarım - Sen bakma, abi! Ben üzerini kapatırım.... sonra da - Ah abi. Abi?
- Steven Ne var, Barry?
- Barry Ya Hayalet Adam büyürse?
- Steven Büyürse mi?
- Barry Ağaç gibi yani.
- Steven Büyümez.
- Barry Büyüyebilir. Bir sabah çıkarız mesela, topraktan uç vermiş bir parmak görürüz. Sonra diğer parmaklar. Yaprak gibi. Sonra bir el. Bir bilek. Bir kol. Büyür de büyür. Hayalet Adam tıpkı...bir ağaç gibi... büyür. Buna izin veremeyiz, abi. Ağacı kesmemiz gerek. Kesmemiz gerek.
- Steven Tamam, tamam. Kesildi. Kesildi bile.
- Barry Ama - ah, abi! Abi!
- Steven Ne?
- Barry Hayalet Adam'ın ağacının kesilmiş parçaları. Bütün bu dal budakla ne yapacağız?
- Steven Bakmayız.
- Barry Ama yine de orada olacaklar. Yine de - Gömelim! Gömelim mi abi?
- Steven Olur, olur.
- Barry Bütün kesik dalları falan gömersek - ah, abi. Bunlar da büyüyüp, bir sürü Hayalet Adam ağacı olabilirler - ah, abi. Bak.

Ste

Ne?

Bar

Hayalet Adam ormanına düştük, abi. Bir daha hiç çıkamayacağız.

3

Steven'ın evi.

Steven pencereden dışarı bakmaktadır.

Debbie, otuz üç, kollarında alışveriş torbalarıyla içeri girer.

Debbie Ah! Korkuttun beni.

Steven Pardon.

Debbie Ofistesin sanıyordum.

Steven Ofisteydim.

Debbie Kilometrelerce yürüdüm.

Steven Seni çaldırıp durdum.

Debbie Öyle mi?

Cep telefonunu kontrol eder.

Kapanmış. Kusura bakma - Bir şey mi oldu?

Steven Bir şey mi?

Debbie Sen beni pek aramazsın da.

Steven Ben sadece istedim ki ...

Debbie Off, ayaklarım.

Ayakkabılarını çıkarıp atar.

Steven Barry'yi aradım.

Debbie Yaa?

Steven Sanki dışarıda bir yerlerde gibiydi.

Debbie Belki de biraz eğleniyordur, Steven. Çoğu insan Cumartesi günleri öyle yapıyor. Biraz kendilerini salıyorlar. Bütün gün kahrolası bir ofisin içine kapanmıyorlar.

- Steven Ben de ofiste değilim. Buradayım.
- Debbie İyi de neden buradasın? Ne yapıyorsun?
- Steven Ben ... pencereden dışarı bakıyorum.
- Debbie Neye peki? Çimento karıştırıcılarına mı? İnşaat iskelelerine mi?
- Steven O kadar da kötü değil.
- Debbie Daha da kötü.
- Steven Nereye baktığına dikkat edersen değil.
- Debbie Başım! Off yarabbim!
- Steven Her şeyi bitmiş gibi hayal edebilirsin.
- Debbie Steven!
- Steven O gölge.
- Debbie Steve.
- Steven Mükemmel.
- Debbie Ben hamileyim.
- Kısa bir sessizlik.*
- Steven Ne zaman?
- Debbie Şimdi. Şimdi hamileyim.
- Steven Ama ...
- Debbie İyi haber değil mi? En iyi haber. Sana söyleyene kadar zor bekledim. Misafir odasını dekore etmeye başlayabiliriz. Konuştuğumuz gibi.
- Steven Ne konuşmuştuk?
- Debbie Bebek odası.

- Steven Öyle mi demiştik?
- Debbie Mükemmel bir beşik gördüm. Yıldızlarla süslü bir şey.
- Steven Debbie? Sen emin misin?
- Debbie Emin mi?
- Steven Bebek.
- Debbie Evet. Evet. Bugün öğleden sonra teyit edildi.
- Steven Teyit mi edildi?
- Debbie Hastanede.
- Steven Ben sandım ki ... sandım ki...
- Debbie Sandın ki.. sandın ki.. ?
- Steven Kız kardeşin? Alışveriş?
- Debbie Evet öyle. Beraberdik. Yaptık.

Alışveriş torbalarına işaret eder.

- Steven Demek sen ...
- Debbie Alışveriş yaptım. Sonra da hastane.
- Steven Chloe'yle mi?
- Debbie Chloe'yle - Yeni çanta!
- Steven Ama...
- Debbie Ama?

Kısa bir sessizlik.

- Ah, bir banyo almam lazım.
- Steven Chloe de seninle mi geldi?
- Debbie İstedığinin bu olduğunu söylemiştin, Steven.

- Steven Ne?
- Debbie Bir bebek.
- Steven Şey, ben...ne demişim....?
- Debbie Tik tok.
- Steven Ne?
- Debbie Fizyolojik saatim.
- Steven Ah. Evet.
- Kısa bir sessizlik.*
- Debbie Chloe söylemişti senin böyle olacağını.
- Steven Nasıl böyle?
- Debbie Böyle! Hasteneden çıkıyorduk, ben dedim ki, 'Ooo Steve'e söyleyene kadar zor duracağım,' o da şöyle 'Mmmm,' yaptı, hani yapar ya. Ben de dedim ki, 'O da ne demek oluyor?' o da bana, 'Steve sana şu bakışıyla bakacaktır, Debs' dedi. Ben de 'Hayır, Chloe, Steve yapmaz öyle şey,' o da 'Yapacaktır, Debbie' dedi. Bak şimdi sana söyledim... sense! Bak!
- Steven Ne?
- Debbie O işte! ... Ne deniyordu buna?
- Steven Bir de *adı* mı var?
- Debbie Savaşla alakalı bir şey.
- Steven Savaş mı? Sen Barry'yle konuşmuşsun.
- Debbie Hayır. Chloe'yle.
- Steven Chloe ne bilsin savaş hakkında?
- Debbie Hani şu oyunda oynamıştı ya. Hatırladın mı?
- Steven Hayır.

- Debbie Tecavüze uğrayan kızın şeyi.
- Steven Hangi tecavüze uğrayan kız?
- Debbie Askerler kızın evine dalıyorlar. Kıza tecavüz ediyorlar. Sonra vuruyorlar. Kızın anasını babasını da. Sonra ne var ne yoksa her şeyi yakıp, hiç bir şey olmamış gibi üslerine geri dönüyorlar.
- Steven Ha o mu?
- Debbie İnsanlar nelere kadir, ha? Korkunç. Düşündürüyor yani ... Banyo!
- Steven Şu 'bakış', Debbie?
- Debbie Ne?
- Steven Bir bakışım varmış ya.
- Debbie Vietnam. Irak. Bir yerler işte. - 'Uzakları delip geçen asker bakışı'! Evet evet! Sensin işte.
- Steven Ben mi?
- Debbie Hala yapıyorsun! Hangi allahın cezası savaşta bulundun sen Steve?
- Steven Ne?
- Debbie Son zamanlarda ofiste toplu katliam falan oldu mu? Ha? Depoda toplu tecavüzler falan?
- Steven Bilmiyorum sen neden böyle -
- Debbie İçine ettiğimin hastanesinden buraya koşa koşa geliyorum. Hayatımda duyduğum en iyi haber ya! Başka adamlar - sevinçten havalara falan uçarlar. Ya sen? Hayır. Aman ha! Bunu... bunu beklemesdim. Senden değil. Senden asla. Bir öpücük. Küçük basit bir öpücük. Bunu da istemek çok mu...? Off yarabbim.

Kısa bir sessizlik.

Steven Debbie'yi öper.

4

Liz'i i.

Steven ve Debbie oturmaktadırlar.

Liz, eli üç, elinde tepsiyle içeri girer.

Liz Büyükanne anlatırdı -

Steven Dikkat et, anne.

Liz Ben hallederim - beni de .. ne zannediyor bu?

Debbie Yardıma muhtaç bir genç bayan.

Steven Hayır.

Liz Ben bir anne, bir baba, bir de koca vermişim toprağa, herhalde iki bardak çayla kurabiyeyi de taşıyabilirim.

Debbie Duy, duy.

Steven Debbie artık şeker almıyor, anne.

Liz Biliyorum, biliyorum.

Debbie Ben kendi adıma konuşabilirim.

Liz Seninki kaşksız olan, tatlım.

Debbie çay fincanını ve tabağını alır.

Liz Kurabiye?

Debbie Hayır, teşekkür ederim Liz.

Liz Ne diyordum ben?

Steven Büyükanne.

Liz Dişler!

Steven Dişler mi?

Liz Kadınlar eskiden bir tane kaybedermiş. Her seferinde.

Steven Neyin her seferinde?

Liz Her hamile kaldıklarında.

Steven Hayır.

Liz Beni aptal zannediyor.

Steven Yok öyle bir şey.

Debbie Duydum ben bunu. Kız kardeşim anlatmıştı.

Liz Gördün mü?

Tepsiyi Steven'a uzatır.

Liz Haydi al o zaman, al.

Steven Hangisini?

Liz Hangisi olursa.

Steven bir fincan çay alır.

Liz Kurabiye.

Steven Ben böyle iyiyim.

Liz Getirdim bir kere ama.

Steven bir kurabiye alır.

Debbie Kalsiyum.

Liz Bingo! Tam üstüne bastın.

Steven Ne?

Debbie Hepsi kadınların dişlerine gidiyormuş.

Liz Kalsiyum.

Debbie Bebeğin kemikleri gelişmezmiş.

Steven Hurafe.

Debbie Hay yarabbim öyle oluyormuş işte!

Sessizlik

Liz Ah! Bebek için mükemmel bir beşik gördüm.

Steven Sahi mi?

Liz Her tarafında melekler. Şahane.

Steven Harikaymış.

Debbie Bizim bir beşiğimiz var zaten, Liz.

Steven Daha teslim edilmedi.

Debbie Edilecek.

Steven İptal edebiliriz.

Debbie Allahın belasını sen seçmedin mi?

Sessizlik.

Liz Ah! Kardeşin bana amca olacağı için ne kadar heyecanlı olduğunu söyledi. Heyecanlı! Yerinde zor duruyor. Doğar doğmaz bebeğin bir resmini yapacaktı.

Debbie çayından bir yudum alıp, yüzünü buruşturur.

Debbie Ağğh! Liz.

Liz Şekerli mi?

Debbie başını sallar.

Liz Pardon, tatlım - Seninkine bir bak, Steve.

Steven çaydan bir yudum alır.

Steven Şekerli.

Debbie fincanla tabağı tepsiye geri koyar, bir başka fincan alır.

Liz Büyükkannem bir keresinde bir kadın görmüş. Kadını kollarından tutmuş yere bastırmışlar. Kocasını kapmış

kerpeteni, bir çekişte üç diş birden çekmiş. Aman ne çılgınlık, ne kan!

Steven Anne!

Liz Ne?

Debbie'ye işaret eder.

Debbie Off yarabbim, hamileyim ben hasta değil.

Liz Seni nazenin bir çiçek zannediyor.

Debbie Asıl nazenin çiçek kendisi.

Liz Evet kendisi.

Steven Değilim.

Debbie En küçük şeyden miden bulanır senin.

Steven Midem mi bulanır?

Liz Evet bulanır.

Debbie Aldığım kitapların hiç birine bakamıyor.

Steven Bakıyorum.

Debbie Resimlere değil ama.

Liz Babası da aynıydı. Doğum odasında bayılmıştı. Düşüp kafasını yarı. Dikiş falan atılması gerekmişti. Frank çok hassastı. Hey gidi.

Köpek havlar.

Ah hayır, yine mi?

Steven Ben gidip şikayet edeyim istersen.

Liz Şikayet edince daha kötü oluyor.

Steven Ev sahiplerine mektup yazayım.

Liz Zaten işin arkasında allahın cezası ev sahipleri var.

Steven Hayır.

Liz Beni çıkarmak istiyorlar.

Steven Anne.

Liz Para kaybediyorlar tabii, benim ödediğim kirayla.

Steven Sen iyi bir kiracısın.

Liz *Onun* ne alakası var şimdi?

Debbie Buradan bir kaç daire çıkarsalar - tonla para kazanırlar.

Liz Açgözlülük işte.

Debbie *çayından bir yudum alır.*

Debbie Ağğğh! Liz.

Liz Yoo hayır. Hepsi mi...? Ne yaptım ben...? Köpek! Hayatımı çekilmez yapacaklar. Bazen bütün gece sürüyor. Dur durak yok, dinlenme yok. Ben bu kadar kötü bir insan mıyım yani? Bunlar neden...? Ben kötü bir anne miyim?

Steven Gel, gel buraya, yardım edeyim.

Liz İyiyim ben.

Steven Ama düşüreceksin -

Liz Çekil!

Hepsi oldukları yerde donarlar.

Tepsi tıngırdar.

Köpek havlamaya devam eder.

5

Steven'in ofisi.

Steven ve Barry.

Barry Sana bir açıklama yapmam gerek sanırım.

Steven Unut, Barry, boş ver.

Barry Unutamam. Biz kardeşiz. Sen bana güvendin, bense seni yarı yolda bıraktım.

Steven Hayır.

Barry Lütfen, Steve. Yoksa bana huzur yok... Lütfen.

Kısa bir sessizlik.

Bu sabah hava harbiden bok gibiydi. Sabah erkenden. Gördün mü?

Steven Evet.

Barry Gökler puslu. Kaldırımlar puslu. İnsanlar puslu. Sanki kötü kalpli bir cadı gelmiş de.... - Çıtonk! Bütün renkleri almış götürmüş. Hani şu Birinci Dünya Savaşı'ndan kalma fotoğraflar vardır ya?

Steven Ne?

Barry Siperler.

Steven Haa onlar mı?

Barry Aynı onun gibiydi. Bu sabah. Şafakta vurulma havası. İdam sehпасına yürüme havası. Öyle sabahların adı bu olmalı. Hava durumunda falan. "Bu sabah 'siper havası' yaşayacağız, sayın seyirciler." Herkes neden bahsedildiğini anlardı. Ben anlardım mesela. Sen anlar mıydın, abi?

Steven Artık anlarım.

Barry Küçük oğlanları vurdular. Savaş travması geçiren oğlan çocuklarını. Biliyor musun?

- Steven Feci.
- Barry Oğlanlar ağlıyordu, ama adamlar yine de - Hazır! Hedef al!
.... Ne diyordum ben?
- Steven Sabah hava felaketti...
- Barry Hem de nasıl bir felaket. Ben de o hep durduğum köşede duruyordum. Jacko'yla Marky Boy'u bekliyordum. Biraz da geç kalmışlardı -
- Steven Buydu yani!
- Barry Ne?
- Steven Geç kaldıklarını niye bana söylemedin?
- Barry Yoo, hayır. Önemli bir şey değildi, abi.
- Steven Ben olsam, benim de moralim bozulurdu.
- Barry Bir şey değil, bir kaç dakika.
- Steven Dakiklik.
- Barry Steve. Lütfen. Jacko'yla Marky Boy'un geç kalması falan - bir kaç dakika. Hepsi o kadar. Bunun... sonradan olanlarla... hiç bir alakası yok. Tamam mı?
- Kısa bir sessizlik.*
- Neyse, sonra kamyoneti görüyorum, Jacko her zamanki üçlü kornasını öttürüyor, ben Marky Boy'un yanına sıkışıyorum... sonra gazlıyoruz ve ...ve..
- Kısa bir sessizlik*
- Steven Sonra?
- Barry İçtiğimi falan düşüneceksin.
- Steven Düşünmem.
- Barry Çünkü kapattım o davayı. Hepsini.

Steven Biliyorum.
Barry Biliyorsun, değil mi?
Steven Evet ... biliyorum.
Barry Ne içki, ne bir şey.
Steven Seninle gurur duyuyorum. Hepimiz duyuyoruz.
Barry Öyle mi?
Steven Tabii ki.
Barry Debbie de mi?
Steven Tabii ki Debbie de.

Kısa bir sessizlik

Barry Bil bakalım neye benziyorlardı!
Steven Kim?
Barry Jacko ve Marky Boy.
Steven Neden bahsettiğini tam...
Barry Hani o Auschwitz resimleri var ya?
Steven Auschwitz mi?
Barry O kafatası gibi suratlar. Sırf diş ve göz çukuru.
Steven Haa onlar.
Barry Sıçtığımın gaz odalarına giderken.

Telefon çalar.

Steven Efendim? ... Çay ister misin, kardeşim?
Barry Hayır, hayır, böyle iyiyim.

- Stev Böyle iyiymiş. *İkimiz* de iyiyiz.... Ha? Ertele... Bir saat Ben onu ararım.... E-mail at ... En fazla üç hafta Valla bir şikayetleri varsa, *yazıp* versinler Sağol Janis.
- Barry İyi kız - Janis.
- Steven Evet.
- Barry Şimdiye kadar sana çalışan en iyi sekreter bence. Şeyle birlikte adı neydi? Paulette mi?
- Steven Evet. Paulette iyiydi.
- Barry Kelly'den daha iyiydi.
- Steven Evet.
- Barry Ama Debbie de bayağı iyiydi.
- Steven Evet, Debbie çok iyiydi.
- Barry Hayır, değildi.
- Steven Hayır.
- Barry Benim kadar kötü değildi ama. Ben bilgisayara bir bakış atayım, bozarım. Bence ben yanlış zamanda doğmuşum. Yanlış çağ. Bir kaç yüz yıl önce doğsaydım - bana daha çok uyardı. Rönesans zamanları mesela. O daha çok beş yüz sene önce gibi, değil mi?
- Steven Vallaa... emin değilim...
- Barry Maşrapalarda şarap, mum ışığı - babam mum ışığını severdi, değil mi abi? Kulübedeki mumları hatırlıyor musun?
- Steven Evet.
- Barry Bana da oradan geçmiş bence. Romantik damar. Ben Byron'la Shelley'le falan arkadaş olmalıymışım. Beyaz fırfırlı gömlekler giyip, tavernada balık etli karıları sikecekmişim.
- Steven Bir de frengi kapacaktın.
- Barry Onu kaptım zaten.

Steven Tedavisi yok. Burnun düşüyor.

Barry Burun kime lazım ki zaten? Özentilik işte. Al senin olsun.

Gülerler.

Güldüğün zaman hoşuma gidiyor. Gel buraya, abi.

Steven'ı kucaklar.

Barry Siktir, ne kadar gerginsin. Dur sana bir baş masajı yapayım. Haydi.

Steven Hayır, şimdi olmaz, kardeşim.

Barry Sonra?

Steven Evet. Sonra.

Barry Unutturma ama.

Steven Hayır, hayır.

Kısa bir sessizlik.

Barry Bana resmini gösterdi.

Steven Ne? Kim?

Barry Debbie. Ultrason fotoğrafını gösterdi.

Steven Yaa.

Barry Bebek.

Steven Evet, evet.

Barry Çok güzel. Minicik bacaklar. Bebeğin kalbi.

Steven Barry ... bu sabah işten neden kaçtın?

Barry Ah. Tamam.

Kısa bir sessizlik.

Arabayla konutların oraya gittik. Ben, Jacko ve Marky Boy. Onları da hâlâ toplama kampı kurbanı sanırsın. Sıçtığımın. ağızlarından çıkan tek kelimeyi anlamamanın imkanı yok. Yahudice konuşuyorlar herhalde. Yahudice mi deniyor, Yidce mi?

Steven Bilmiyorum.

Barry Sanırım Yidce. 'Yidce Söyleyen Anam.' Öyle bir şarkı yok muydu?

Steven Barry. Lütfen.

Kısa bir sessizlik.

Barry Kamyonetin arkasından tazyikli su pompasını alıyorum. Jacko'yu görüyorum, temizleyeceğimiz duvara işaret ediyor. İncecik, çalı gibi bir parmakla işaret ediyor. Bu bana neyi hatırlattı, biliyor musun abi? Hansel ve Gretel'i. Hani çocukları şişmanlatıyorlar ya? Cadı pişirecek diye. Cadı geliyor, çocukları bir kafese kapatıp, tonla çikolata veriyor. Bu böyle aylarca devam ediyor. Sonra cadı çocuklardan bir tanesine soruyor - Hansel'di sanırım. Yoksa Gretel miydi? Bilmiyorum. Neyse, çocuklardan birine parmağını kafesten dışarı uzatmasını söylüyor ki, çocuk dişine dokunacak kadar şişmanlamış mı anlasın. Çocuk da bir çalı uzatıyor. Cadı çocuğun zapzayıf olduğunu zannediyor. Ya da öyle bir şey. Bilmiyorum. Bazen bir hikayeyi hatırladığını sanıyorsun, sonra bir bakıyorsun, aslında hatırlamıyorsun. En sevdiğin filmi düşündüğün zaman da aynı. Çocukken gördüğün bir film diyelim. Senelerce anlatıyorsun mesela, 'hani şu bölümü var ya... şu oluyor, bu oluyor.. ben orasını çok severim' falan... Sonra bir gün filmi yeniden izliyorsun - meğersem hiç de öyle olmuyormuş. Filmin diğer kısımlarını da - çocukken milyon defa gördüğün bir film - tamamen unutup gitmişsin. Sanki ilk defa görüyor gibisin. Sana da olmaz mı, abi?

Steven Barry.

Barry Efendim, abi?

Steven Anlat bana... bu sabah neler olduğunu anlat.

Barry Bir ışık hüzmesi...

- Steven Ne?
- Barry Puslu bulutları öyle bir delip geçiyor ki... sanki..sanki... hasiktir, neyse ne. Ama delip geçiyor - hah, spot ışığı! Duvara çarpıyor. Grafiti. Ve ... ah abi... görüyorum... lanet olasını görüyorum...
- Steven Neyi?
- Barry Renkleri! Duvarı! Öyle parlak ki - Vitraylar! Göz kamaştırıyor. Müzik olsa kulak zarlarımı patlatırdı. Şimdi hala kulaklarım çınlıyor olurdu. Konserden sonra olur ya. Sanki iyi yürekli bir cadı gelmişti de - Çıtonk! Renkleri geri getirmişti! Ve bil bakalım neyin resmiydi?
- Steven Ne?
- Barry Grafiti.
- Steven Bilmem.
- Barry Bir patlamanın.
- Steven Ah! Evet! Hatırladım şimdi.
- Barry Neymiş?
- Steven O bombanın patladığı zamanla ilgili bir şeyler.
- Barry Geçen seneydi.
- Steven Çarşıda.
- Barry Hemen süpermarketin önünde.
- Steven Sırt çantasında bomba taşıyan biriydi.
- Barry Bom!
- Steven Feci.
- Barry Bir çocuk ölmüştü.
- Steven Neyse ki daha fazla ölen olmadı.
- Barry Çocuk için fena ama.

- Steven Evet.
- Barry İntihar bombacısı için.
- Steven Yaa. Şey ...
- Barry Biliyorsun kafasını bir süpermarket arabasının içinde bulmuşlardı.
- Steven Hayır.
- Barry ... Hayır. Orasını uydurdum. İyi bir görsel ama.
- Steven İyi bir görsel mi?
- Barry Kafayı nerede buldular, hatırlamıyorum. Ama bulduklarını biliyorum çünkü birisi kimlik tespitine gitmişti. Hatırladın mı?
- Steven Hayır.
- Barry Bombacının babası. Televizyonda adamla konuşmuşlardı. Şeye benziyordu ... aaa...tabii ki biraz önce oğlunun kesik kafasını görmüş birine benziyordu. Çocuk daha on beş yaşındaydı.
- Steven Kim?
- Barry Bombacı.
- Steven Gerçekten mi?
- Barry Leyton'dan bir çocuk. Hemen yolun aşağısından. Annesiyle yaptıkları o röportajı hatırlıyor musun?
- Steven Hayır.
- Barry Oğlunun bir annenin sahip olabileceği en düşünceli çocuk olduğunu söylemişti.
- Steven Al bu da ispatı.
- Barry Neyin?
- Steven Öyle bir çocuk olmadığının.

- Barry Pek sayılmaz. Annesine karşı dünyanın en düşünceli çocuğu olup, diğer herkese bir güzel piçlik yapabilir. Öyle değil mi?
- Steven Evet, herhalde yapabilir.
- Barry O da grafitideydi.
- Steven Kim?
- Barry Bombacı.
- Steven Evet, evet, hatırlıyorum.
- Barry Etrafı yanan enkazla çevrili. Alevler kadmiyum sarısı ve zincifreydi. Bir kalabalık toplanmış, onu şeyrediyordu. Ateşin bütün ışığı yüzlerine yansımıştı. Gözlerine ... Alevlerin içinden... alevlerin dumanının içinden. Çocuk. O ölen çocuk. Kanatları vardı. Bir melekti. Uçarak göğe yükseliyordu. Göğün rengiyse derin bir maviydi. Okyanus mavisi. Ve yüzlerce yıldız vardı - babam bir keresinde bize yıldızların kapı olduklarını anlatmıştı... ölüme açılan kapılar. Hatırlıyor musun?
- Steven Bana.... anlatmadı.
- Barry Anlattı. Ben oradaydım.
- Steven Anlatmadı.
- Barry Anlattı.
- Steven Tamam, tamam. Anlattı. Ama ben unuttum.
- Barry Van Gogh da bu yüzden yıldızların resmini yapardı. Ressam. Biliyorsun?
- Steven Van Gogh'un kim olduğunu biliyorum, evet.
- Barry Yıldızlar... tıpkı... gökkuşağı anaforları gibi. Herkes resme bakıp, 'Ooo ne kadar hoş, ne kadar güzel,' diyor. Halbuki ölümle kaplı bir gök. Aslında güzel tabii. Bazı şeyler güzel oluyor, değil mi abi? Aynı anda hem korkunç, hem güzel.
- Steven Barry. Benim tek bilmek istediğim ...

Barry Bütün o renkleri uçuramazdım, abi.

Steven Sen ...yapamazdın...?

Barry Günah olurdu be!

Steven Günah mı?

Barry Ne diye silmek istemişler ki zaten? Olayın anısına saygı sonuçta.

Steven İnsanlar grafitinin ... olayı yücelttiğini.. düşünmüşler.

Barry Yücelttiğini mi?

Steven Ölen çocuğa bir tür şehit muamelesi yapmak gibi.

Barry Oooo, ölüm kültü yani.

Steven Evet.

Barry Berbat bir şey bu ölüm kültü. Ha, abi? İstemeyiz biz öyle şeyler, ister miyiz abi?

Steven Hayır.

Barry Kendilerini orada burada öldüren insanlar falan. İzdiham olduğunu düşünsene. 'Önce ben!' 'Hayır! Önce ben!'

Kısa bir sessizlik

Kaçtım.

Steven Sen...ne?

Barry Kaçtım diyorum, abi. Bütün o renkleri uçuramazdım. Dünyayı tekrar puslu yapamazdım. Jacko'yla Marky Boy'a bağırdım, 'Benden sabun yapamayacaklar. Ben sıçtığının abajuru değilim!'

Telefon çalar.

Steven Her şey yolunda.... Ha? ... Söyle ona bize üç gün lazım, beğenmiyorsa başka yere gidebilir.... Acele iş mi istiyor, doğru düzgün iş mi?

Telefonu kapatır.

Barry Senin şu aklın, abi. Sanki bir ... lazer. Biliyor musun? İçi şey dolu... enerji. Senin beynin bir hayvan olsaydı, ne olurdu biliyor musun? Ha? Köpekbalığı! Köpekbalıklarının hiç durmadan yüzmeleri gerekir, yoksa ölürler. Köpekbalıkları asla uyumaz. En azından, söylenen bu. Zırva da olabilir tabii. Yine de, ben inanmak isterim. Sen istemez misin, abi? Ha?

Steven Ben... bilm..

Barry Köpekbalığı rüyaları olmayan bir dünya.

Kısa bir sessizlik.

Steven Bir kaç gün izin alsana.

Barry Ben işi bırakmak istiyorum, Steve.

Steven Ne? Ne zaman?

Barry Şimdi.

Steven Yoo.

Barry Biliyorum, sana haksızlık..

Steven Beni düşünme.

Barry Bu *senin* işin.

Steven *Bizim* işimiz.

Barry Ben ne yaptım, allahaşkına?

Steven Çok şey.

Barry Hiç bir şey. Sen kurdun, geliştirdin. Hem de sıfırdan. Abim benim - Planlı Programlı Adam.

Steven Sen de o planın bir parçasısın.

Barry Ben bir bok değilim.

Steven Hayır.

Barry Burada insanlar bana nasıl bakıyorlar?

Steven Nasıl bakıyorlar?

Barry Sadakalık vaka.

Steven Kimse böyle düşünmüyor.

Barry Sen hep nasıl para kazanacağını bilirdin, değil mi abi?

Steven Çok çalıştım, evet.

Barry Biliyorum hissediyorsun.

Steven Neyi hissediyorum?

Barry Biz ... sürükleniyoruz...

Steven Sürükleniyoruz?

Barry Hasiktir, Steve. Vakti geldi artık. Bunu söylüyorum ben. Olanlar hakkında konuşmamız gerek.

Steven Ne hakkında?

Barry Hay anasını.

Steven Anlat bana.

Barry Hayır. *Sen* yaptın. *Sen* bana anlat.

Steven Ne yapmışım?

Barry *Sen* anlatmalısın.

Steven Barry.

Barry Ne?

Steven Ne yaptım?

Kısa bir sessizlik.

Yaptığımı düşündüğün şey ne?

6

Steven ve Debbie'nin evi.

Steven ve Debbie akşam yemeği yemektedir.

Debbie Kız kardeşim bir UFO görmüş.

Steven Sahi mi?

Debbie Bir yerlerde bir oyun parkındaymış.

Steven Aaa?

Debbie O ve şu yeni çıktığı çocuk. Bir çitin mi ne... öyle bir şeyin üstünden atlayıp içeri girmişler. Ortalık gece.

Steven Bir gün başı fena belaya girecek.

Debbie Ben de aynı şeyi söyledim.

Steven Sarhoşlar mıymış?

Debbie Sarhoş değildik diye yemin ediyor. Ama bizim Chloe'yi bilirsın.

Steven Chloe'yi bilirim.

Sessizlik.

Debbie Işık çok mu parlak?

Steven Ben... bilmem.

Debbie Sanırım olabilir.

Steven Belki biraz.

Lambayı söndürür.

Daha iyi mi?

Steven Çok daha iyi.

Debbie Chloe dedi ki řu zimbirtıda bir tur dönmüşler sonra da kum havuzuna kendilerini atmışlar.

Steven Artık oyun parklarından kum havuzlarını kaldırdılar sanıyordum.

Debbie Aaa?

Steven Tehlike rizikosu.

Debbie *Tehlike* rizikosu.

Steven Köpek kakası.

Debbie Yemek yiyorum, Steven, yemek.

Steven Pardon.

Kısa bir sessizlik.

Ne zaman olmuş bu?

Debbie Ne?

Steven UFO olayı.

Debbie Ha! Geçen hafta bir ara, sanırım.

Steven Sen geçen hafta onunla çıkmıştın.

Debbie Biliyorum çıktım.

Steven İki kere. Gece geç saatlere kadar.

Debbie Yani?

Steven Yani... Chloe gece geç saatlere kadar dışarıda olmaya doyamıyor.

Debbie Eğlenmeyi seviyor işte. Ara sıra... çıldırmak istiyor. Yoksa bir gün tımarhanelik olur.

Kısa bir sessizlik.

Yemeklerini yerler.

Sessizlik.

Şimdi de biraz karanlık mı oldu?

Steven Ben sen ne diyorsan.

Debbie Yemeğini görebiliyor musun?

Steven Evet.

Debbie Görebiliyorsun?

Steven Sen görebiliyor musun?

Kısa bir sessizlik.

Yemeklerini yerler.

Debbie Neyse, göğe bakıyorlarmış. Şu tehlike rizikolu kum havuzunun içinde. Birbirlerine sarılmışlar. Her şey çok romantik. Şehvetli. Biliyor musun? Lanet olası şehveti?

StevenEvet.

Debbie Sonra ... gökte bir şey görmüşler. Tam tepelerinde.

Steven Allah allah!

Debbie Evet ya! Parıldayan ışıklar falan da yokmuş dedi.

Steven Sahi mi?

Debbie Filmlerdeki gibi değilmiş yani.

Steven Gerçekten mi?

Debbie Bir de ortalık ölü toprağı serilmiş gibi sessizmiş. Ne bir motor sesi, ne bir şey.

Steven Bak sen!

Debbie Evet ya! Bu UFO yuvarlak şekilli ...bir karartıymış... o kadar.

Steven Karartı??!

Debbie Neyin var senin allah aşkına?

Sessizlik.

Steven Pardon?

Debbie Nereden çıktı bu saçmasapan ... ilgi?

Steven İlgileniyorum, n'apayım?

Sessizlik.

Debbie Önümdeki yemeği göremiyorum.

Lambayı yakar.

Yemeklerini yemeye devam ederler.

Sessizlik.

Steven Barry'e fotoğrafı ne zaman gösterdin?

Debbie Ha? Ne?

Steven Barry dedi ki; ona ultrason fotoğrafını göstermişsin.

Debbie Evet, evet... gösterdim.

Steven Ne zaman?

Debbie Bilmem. Dünden önceki gün.

Steven Uğradı mı?

Debbie Evet.

Steven Öyle, habersiz?

Debbie Hayır. Sen çağırmışsın.

Steven Çağırmadım.

Debbie Çağırdın. Ben seni telefonda konuşurken duydum.

Steven Hayır.

Debbie Kilerde biraz yer açmasını istedin. Annenin eşyaları için. Taşındığında bize bırakacağı eşyalar için.

Steven Yaa..

Debbie Yaa!

Yemeklerini yerler.

Bizim evde kesin sıçan var.

Steven Nerede?

Debbie Kilerde.

Steven Hayır.

Debbie Valla, ben bir şeyler duydum.

Steven Sıçan değildir.

Debbie Çocukken sıçanlardan iflahım kesildi zaten. Yorganın altından ayağımı dışarı uzatmaya korkardım, sıçanlar kemirecek diye.

Yemeklerini yerler.

Sessizlik.

Bu allahın cezası ışık benim başımı ağrıtıyor.

Lambayı söndürür.

Böyle daha iyi. Sence? Sen ne diyorsun? Bu mu ?

Lambayı yakar.

Yoksa bu mu?

Lambayı söndürür.

Bu mu?

Yakar.

Yoksa bu mu?

Söndürür.

Bu mu?

Yakar.

Yoksa bu mu?

Söndürür.

Bu mu?

Yakar.

Yoksa bu mu?

Söndürür.

7

Steven

Hatırlıyorum ... On beş yaşımdayım. Arka bahçedeyim. Hava soğuk. Yıldızlar. Babamın kulübesinin penceresinden dışarı bakıyorum. Nefesim camı buğulandırıyor. Uzaktan patlama sesleri geliyor. Havai fişek gecesi. Biz de bahçede kendi ateşimizi yakacağız. Babam - bir yerlerden koca bir teneke kova bulmuş, içini bin türlü şeyle doldurmuş. Yakacak. annem közde patates pişiriyor. Pencerenin buğusunu siliyorum. Babam kulübesinde masada oturuyor. Önünde gülmüş bir ... mumluk - şamdan var! Mumların alevi titriyor. Babam diyor ki mum ışığı düşüncelerini toparlamasına yardım ediyormuş. Babam hiç hareket etmeden oturuyor. Babam defterlerine bakıyor. Babamın bir sürü defteri var böyle. İçleri çiziktirmelerle, karalamalarla dolu. Senelerdir bu defterleri tutuyor. Çocukluğundan beri. Belki yirmi tane vardır. Bazıları o kadar eski ki, seloteyle tutturulmuşlar. Bu defterlere bakmaya kimsenin izni yok. Babam onları teneke bir kutunun içinde saklıyor. Eski bir bisküvi kutusunda. Kutunun üstünde bir resim var. Kar. Donmuş bir göl. Eski moda kıyafetler giymiş, buz pateni yapan insanlar. Tam pencereyi tıklatmak üzereyken babamın suratını görüyorum. Sanki biraz tuhaf görünüyor. Surati şişmiş ve kıpkırmızı. Sanki soğuktan donuyor gibi. İçerisi o kadar soğuk olamaz. İçeride küçük bir gaz sobası var. Mavi alevini görebiliyorum. Sesimi çıkarmıyorum. Neden bilmem. Babam defterlerini topluyor. Hepsini. Kulübeden dışarı çıkıyor. Beni görmeden. Teneke kovanın yanına gidip, defterleri içine atıyor. Sonra üstüne tahta parçaları yığıyor. Sonra bir kibrit çakıyor. Sonra kibriti teneke kovanın üzerinde, öylece havada tutuyor. Şimdi o kadar sakın görünüyor ki. Bütün şişlik ve kırmızılık gitmiş. Kibriti kovanın içine atıveriyor. Haykırmak istiyorum: 'Baba! Ne yapıyorsun? Bütün çiziktirmelerini ve karalamalarını yakıyorsun sen!' Ama haykırmıyorum. Yalnızca seyrediyorum - vuşşş! Alevler. Barry elinde havai fişekler evden dışarı fırlıyor. Annem közde patateslerle çıkıyor. Babama bakıyorum. Başının etrafında kıvılcımlar. Hatırlıyorum... yıldız gibiler demiştim içinden.

8

Liz'in evi.

Steven ve Barry.

Barry kutuyu düşürür.

Steven Hasiktir.

Barry Pardon.

Steven Dikkatli olman gerek, Barry.

Barry Elimden kaydı.

Steven Biraz otursana.

Barry Yardım etmek istiyorum.

Steven Bize bir çay yap o zaman.

Barry Sen git yap siktiğimin çayını. Ofiste değiliz artık.

Liz kollarında bir kutu taşıyarak içeri girer.

Liz O ses de neydi?

Steven Bir şey değil.

Barry Bunu düşürdüm.

Liz Yoo hayır.

Kutuya gider.

Eşyalarımın yarısı abinin kilerinde, sen de dokunduğun her şeyi kırıyorsun. Bu gidişle yanımda götürecektir pek bir şeyim kalmayacak herhalde.

Steven Çok şeyin olacak, anne.

Liz Çok gibi görünecek, çünkü iki yatak odalı bir evi, el içi kadar bir apartman dairesine sıkıştırmaya çalışıyorum.

Steven El içi kadar değil, anne.

Kısa bir sessizlik

Anneme eski odandan bahsettin mi, kardeşim?

Barry Ha?

Steven Duvardan.

Barry Hayır.

Liz Ne?

Steven Duvar kağıdının bir kısmını soymuş.

Liz Sahi mi?

Steven Bil bakalım altından ne çıkmış?

Kısa bir sessizlik.

Anne?

Liz Ne? Ne?

Steven Kendi yazdığı bir şey.

Barry Çocukken.

Steven O zamanlar ancak ... kaç yaşındaydı ki? Dokuz mu?

Barry Daha da küçük. Babam o kovboylu duvar kağıdını yapıştırdığı zamandı.

Steven Bil bakalım neydi, anne.

Liz Ne - ? Off, nereden bileyim?

Steven (Barry'yle birlikte) 'Steven ve Barry - sonsuza dek kardeş!'

Barry (Steven'la birlikte) 'Steven ve Barry - sonsuza dek kardeş!'

Steven ve Barry gülerler.

Barry Anne? Steven'ın harika bir gülüşü var değil mi? Ha?

Kutudan kırık çerçeveli fotoğrafı alır.

- Liz Yoo hayır! Hayır! Bakın!
- Steven Dikkat et, bir yerini keseceksin.
- Liz Biliyorum.
- Barry Yalnızca camı kırıldı.
- Steven Resme bir şey olmamış.
- Barry Tekrar çerçeveletebilirsin.
- Steven Ben yaptırım.
- Liz Bu babanızın ikinizi beraber çektiği son fotoğraftı.
Hatırladınız mı?
- Steven Hayır.
- Barry Ben hatırlıyorum. Bahçedeyiz.
- Steven O kadarını ben de görüyorum.
- Barry Benim onuncu yaş günüm. O tişört. Şu yıldızları üzerine ben çizmiştim. Hatırladın mı? Babamın bana aldığı o özel kalemlemlerle.
- Liz İkimiz almıştık.
- Barry Her yıldız başka bir renk. Görüyor musun? Bitirene kadar canım çıkmıştı. Babam bayıldı. Bir tişört tezgahı açıp, onları satmamı söylemişti. Hatırlıyor musun, abi?
- Steven Hayır.
- Barry Hep üstümdeydi ... hele o öldükten sonra.
- Liz Ne kadar güzel bir çocuktun sen, Barry.
- Kısa bir sessizlik.*
- Steven Kardeşim, kutuyu aşağıya götür istersen!
- Barry Nereye koyayım ...?

Steven Benim arabaya.

Arabanın anahtarlarını Barry'ye atar.

Barry çıkar.

Steven Elinden gelenin en iyisini yapıyor, anne.

Liz Sen öyle diyorsan öyledir.

Steven Üç aydır ağzına tek yudum içki koymadı.

Liz Yine başlayacaktır.

Steven Hayır. Bu sefer çok ciddi.

Liz Diğer bütün seferler de çok ciddiydi. Onüç yaşından beri her sefer.

Steven On üç yaşındayken içki problemi yoktu.

Liz O temizlediğim kusmukları da ben hayal ettim demek ki, öyle mi?

Steven Daha ergenlik çağındaydı.

Liz Senden yana hiç bir derdimiz olmadı.

Steven Barry'ye dert deme.

Liz Bir seferinde neredeyse evi yıkıyordu.

Steven Yok öyle bir şey.

Liz Her şeyi kırıp dökmüştü, Steven. Cam biblolarımı. Bana aldığın şeyleri. Ne kadar da güzellerdi. Ne diye hep onu koruyup duruyorsun ki? Bu durumu iyileştirmiyor, biliyorsun.

Steven Tamam, tamam.

Liz Daha da kötü yapıyor.

Kısa bir sessizlik.

Baban hayatta olsa Barry'den dolayı ne büyük bir hayal kırıklığı yaşayacaktı.

Stev Yapma, anne.

Liz Baban Barry'e tapardı. Biliyorsun.

Stev Biliyorum.

Liz O çocuğun dokunduğu her şeye tapardı.

Kısa sessizlik.

Steven Yeni bir sergi daha açmak istiyor.

Liz Bir sergi daha mı? İlki ne zaman oldu?

Steven Hani şu Bethnal Green'de olan şey.

Liz Duvara seloteyplenmiş karalamaları mı diyorsun?

Steven Seloteyplenmemişlerdi.

Liz Vallahi, o sergi falan değildi.

Steven Öğrenci işleriydi, anne.

Liz Öğrenciymiş! Hah!

Steven St Martin's e girdi.

Liz Ve tam iki sömestr dayandı.

Steven Yine de girdi ya!

Liz Girmek önemli değil, Steven. Kalmak önemli.

Kısa bir sessizlik.

Ted bir keresinde beni bir sergiye götürdü.

Steven Ted mi?

Liz Manavcıların Ted.

Steven Haa. O mu?

- Liz Öyle söyleme.
- Steven Nasıl?
- Liz Bana çok şeker davrandı. Oraya kadar taksiyle gittik, parasını o verdi.
- Steven Nereye kadar?
- Liz İşte ... şu sanat galerisine. Piccadilly'de bir bina. Biliyorsun işte.
- Steven Hayır, bilmiyorum.
- Liz Biliyorsun! Nilüferler. Resimler hep nilüfer resmiydi. Rüya gibi. Hani dışıdaki akvaryuma bakar gibi. İşte sergi diye ona derim ben. Duvarlara seloteyplenmiş pornografiye değil.
- Steven Pornografi değildi.
- Liz Daha başka ne diyeceğiz peki?
- Steven Artık... çok daha farklı bir tavır var, anne.
- Liz Aman bana öyle zırvalıklar anlatma. Tam onbeş sene evliydim ben. Seksin ne olduğunu biliyorum.
- Steven Anne.
- Liz E ama biliyorum. Senin kardeşinin resimlerinin seksle alakası yoktu. Çılgık çılgına suratlar falan. Göz yaşları. Benim bildiğim seks öyle değildir. Ne ben ne de normal olan ... doğru düzgün olan -
- Steven Kendi kendini sinirlendirme.
- Liz Sence bir anne için kolay bir şey mi bu? Ha? Oğlunun böyle şeyler yaptığını görmek? Bunların onun kafasından çıktığını bilmek?
- Steven Hayır.
- Liz İyi o zaman.

Kısa bir sessizlik.

Sanki benim ... benim üç oğlum oldu, iki değil. Bir sen varsın. Bir de iki ayrı Barry. Baban ölmeden önceki Barry'yle baban öldükten sonraki Barry. Birinci Barry'yi hatırlıyor musun, Steven? Nasıl da mutluydu. Nasıl da akıllı. Hep ilgili, meraklı. Durmadan soru sorar ... güler. Sürekli gülerdi. Hatırladın mı?

Steven Keşke şunları... daha fazla deşmesen diyorum.

Liz Müdür bana Barry'nin sınıfındaki en parlak çocuk olduğunu söylemişti. Hep bir şeyler yaratırdı. Bir yaprak kağıdı alıp, bir anda ondan....sihir gibi bir şey... çıkarırdı. Değil mi? Ha?

Steven Evet.

Liz Bana Noel ve doğumgünü kartlarımı kendi elleriyle hazırlardı. Üzerlerine tüyler çiçekler yapıştırıp...

Steven Yas ve keder ... insanları farklı şekillerde etkiliyor.

Liz Sana çok yaradı ama.

Steven Öyle söyleme.

Liz Öyle oldu. Sen adeta çiçek açtın.

Kısa bir sessizlik.

Farkettin mi?

Steven Neyi?

Liz Tek bir havlama bile gelmiyor. Ev sahiplerine taşınacağımı söylediğimden beri - tam bir sessizlik.

Steven

Yatak odamdayım. Barry bir takım sesler çıkarıyor. O da benimle odada. Yatağının üzerinde diz çökmüş. Odanın kendi tarafında duruyor ama yine de beni gıcık ediyor. Halının zigzaglı bir deseni var - biliyor musunuz - ben de ona buradaki kımızı çizginin yani bu çizgi benim tarafımla onun tarafı arasındaki sınır çizgisi. Bütün eşyaları bu kırmızı zigzaglı çizginin ona ayrılmış tarafında duracak. Barry - duvara büyük bir beyaz kağıt asmış. Renkli kalemleriyle bir şey çiziyor. Bir yaprak. Parlak kırmızı. Bahçedeki ağaçtan. Bunu ona babam verip, 'Bak!' dedi, 'kusursuz bir yaprak!'. Barry de o her zamanki halleriyle heyecanlandı, kıkırdadı. Şimdi de resmini yapıyor - Kocaman bir şey! En ince damarına, böcek ısırığına kadar. Barry nefesi tıkanıyormuş gibi küçük küçük yutkunuyor. Yüzü duvara dönük, sırtıysa bana. Saçı... güneşte parıltıyor. Ensesi saf altın gibi duruyor. Tişörtünün altından omurgasının biçimini görebiliyorum. Kot pantolon giyiyor. Üzerine keçeli kalemle bir şeyler çiziktirilmiş. Ayakları çıplak. Tabanlarının altı kirli. Barry bir kalem alıyor ... Turuncu. Yaprığı biraz daha gölgeliyor. Küçük yutkunmalar. Yüzünü göremiyorum ama biliyorum ki, mutlaka o içine sıçtığının dudaklarını yalıyordur. Yala babam, yala. Kalemlere bakıyorum. Bazılarının uçları çok sivri. Bir tanesini alıp, boğazına saplamak istiyorum. Tam da o saf-altın gibi duran noktadan. Onun canını gerçekten yakmak istiyorum. 'Bitti sayılır. Babam bayılacak. Sen ne diyorsun, abı?' O dev yaprağa bakıyorum. Sonra ayağa kalkıyorum. Barry bir cevap bekliyor. Her bir sıçtığının gözüne bir kalem batırsam ne yapar acaba? Pekala yapabilirim. Çok kolay. Pıtonk! Pıtonk! Tek kelime etmeden odadan çıkıyorum. Kapıyı da arkamdan kapatıyorum. Barry'nin bir yandan çizerken, bir yandan da yutkunarak solumasını dinliyorum. Cevap vermişim vermemişim onun için farketmiyor. Hiç bir şey ona dokunmuyor. Nasıl böyle her sıçtığının dakikası, bu kadar kelekçe bir mutluluk hissediyor? Merdivenlerden aşağıya bakıyorum - işte babam da orada. Ön kapının yanında duruyor. Eli kapının mandalında, dışarı çıkacak gibi. Ama dışarı çıkmıyor. Orada öylece dikiliyor. Hiç hareket etmeden. Bir şey söylemeye davranıyorum. Ama söylemiyorum. Neden bilmem. Barry'nin 'Baba!' diye seslendiğini duyuyorum. Babam irkiliyor. Sanki uykusundan uyanmış gibi. 'Baba!' Barry resmini bitirmiş. Babamın gelip görmesini istiyor. Babam ön kapıyı açıyor. Babam dışarı bir adım atıyor. İçeri bir hava

akımı doluyor. Nasıl da soğuk. O zaman farkediyorum ki babamın ayağında terlikleri var. Dışarı çıkıyor olamaz. Terlikle çıkamaz. Seslenmek, bir şey söylemek istiyorum. Ama söylemiyorum. Neden bilmem. Babam arkasından kapıyı kapatıyor. Babamın bahçe kapısını açıp, kapadığını duyuyorum. Barry yatak odasından çıkıyor. 'Babam nerede?' Barry'ye bakıyorum. 'Dışarı çıktı,' diyorum. 'Senin seslendiğini duydu. O aptal saçması, zavallı resmini görmek istemediğini söyledi.' Barry'nin gözleri yaşlarla doluyor. Onun ağlamasını o kadar çok istiyorum ki. 'Babam dedi ki, artık şu aptal sanat manat işlerini bıraksan iyi olacaktı. Okulu bitirdiğin zaman nasıl para kazanacaksın? Ha?' Barry ağlamaya başlıyor. Gerisin geri odaya koşuyor. Onun ağlamasını dinliyorum... Artık Barry'ye kızgın değilim. Hiç bir şey canımı sıkıyor. Çok huzurlu hissediyorum.

10

Barry'nin dairesi.

Steven ve Barry.

Steven bir boyunluk takmakta ve baston taşımaktadır.

Barry Birinci sürpriz!

Steven Tamam.

Barry Bakma.

Steven Bakmıyorum.

Barry Gözler kapalı.

Steven Evet, evet.

Barry bir tablo çıkarır.

Barry Tamam ... Aç.

Steven gözlerini açar.

Barry Evet?

Steven Vaaay!

Sessizlik.

Büyük bir şey.

Barry Öyle mi?

Steven Vallahî .. şeyden büyük ...

Barry Daha küçük bir şeyden mesela.

Steven ... Evet.

Barry Adını "Enola Gay'in Dölü İçin Bir Aşk Şarkısı" koydum.

Steven Enteresan.

- Barry Enola Gay'in kim olduğunu biliyor musun?
- Steven Bir pop grubu falan mı?
- Barry Hiroşima.
- Steven Ha o mu?
- Barry Uçağın pilotu - bombayı atacak olan uçağın hani adını unuttum şimdi. Neyse mühim değil bu bomba - bu dibine kadar siktiğimin bombası - bu şimdiye kadar yapılmış en boktan, en büyük bomba, değil mi? Dünya yüzünde herkes bunu biliyor. Amına koyduğumun bir sürü testini yaptılar bir kere. O çölde falan. Çölün kumu - cama dönmüştü. Biliyorsun değil mi, abi? O kadar yoğun bir ısı oluştu ki, çöl camdan bir plakaya dönmüştü. Sanki kötü yürekli cadı gelmişti de - Çitonk! Bu siktiğimin belası bomba - bu ağzına sıçtığım bomba - koca koca adalar silindi gitti. Gördün değil mi, abi? Görmüşsündür. O adaları?
- Steven Evet, evet.
- Barry Bom! Suda haşlanmış balıklar! Nükleer radyoaktif serpinti zimbırtısı kar gibi. Canına ettiğimin ..kan gibi .. gün batımları. Sanki gökler bileklerini kesmiş de - Heeey! Öyle ya! Bana sormalı onu, bana!
- Steven Bu konuda şaka yapma, Barry.
- Barry Sonra domuzlar. Adalara yakın demirledikleri gemilere domuzlar koydular. Neden biliyor musun? Bu yeni sıçtıkları bomba domuzlara ne yapıyor, görmek için. Jambona çevirdi onları, jambona! Yani... bu ellerindeki adi, aşağılık, şerefsiz, cibilliyetsiz yeni mega bombanın neler yapabileceğini biliyorlardı artık, değil mi? Adalara. Domuzlara. Şehirlere. İnsanlara. Biliyorlardı. Bombayı atacak olan şu pilot da - o da biliyordu. Bu bomba öyle bir zebani bokuydu ki... Pilotun da uçağı için bir isim bulması gerekiyordu. Buraya kadar anladın, değil mi abi?
- Steven Evet, evet.
- Barry Peki tutup da ne isim koyuyor bizim pilot? Amına koyduğumun, nah böyle yumurtasıyla, bu habis kuşa ne isim koyuyor? 'Dehşetin Kanatları!' mı ? 'Kötülerin Kötüsü Habis

Şeytan Siki ve Götdeşen Bombası' mı? Hayır. 'Enola Gay' diyor. Enola Gay'in kim olduğunu biliyor musun?

Steven Hayır, kardeşim.

Barry Adamın siktiğimin anası.

Sendeler.

Steven Dikkat et.

Barry Sarhoş değilim.

Steven Biliyorum.

Barry Tek yudum bile. Dört ay oluyor.

Steven Seninle gurur duyuyorum, kardeşim.

Barry Hepiniz benimle gurur duyuyorsunuz, ha?

Steven Tabii ki.

Barry Debbie benimle gurur duyuyor.

Steven ... Evet.

Barry Tekrar içmeye başlasam sinir olurdunuz, değil mi abi?

Steven Üzülürdüm.

Barry Sinir olurdun.

Steven Hayal kırıklığına uğradım.

Barry Herhalde bana bir tane çakmak isterdin, değil mi abi?

Steven Hayır.

Barry İsterdin.

Steven Olmaz öyle şey.

Barry Şu sopanla bir tane suratıma geçirsene. Bir kaç dişimi uçur. Haydi!

Kısa İessizlik

İkinci sürpriz!

Steve Tamam.

Barry Bakma.

Steven Bakmıyorum.

Barry Gözlerin kapalı mı?

Steven Evet, evet.

Barry gardıroba gider ve bir motosiklet kaskı takar.

Barry Aç.

Steven Vaaay!

Barry Neden bunu takıyorum dersin?

Steven Yoksa?

Barry Bak bakalım.

Pencereye işaret eder.

Steven pencereye gider.

Barry Sürpriiz!

Steven Pahalı bir şey.

Barry Hem de çok.

Steven Nasıl peki?

Barry İki sürprizi bir araya getir.

Steven Yoksa... yoksa sattın mı?

Barry Veee.... veee...

Bir eskiz defterini açar.

Bu çizimler. Buradaki. Birmingham'da bir galerici topunu birden istiyor. Bunlar bir sekans zaten. Gördün mü? Tek tek olunca bir şey ifade etmiyorlar. Kompozisyon biraz sıçık.

Steven Ben anlamam.

Barry Güven bana. Sıçık. Ama bunları yanyana getirip koyduğun zaman ... birbirlerini dengelemeye başlıyorlar. Bir anlam kazanıyorlar. Hepsinde aynı imgeler tekrarlanıyor. Bir yerlere gizlenmişler. Gördün mü? Burada bir ağaç... Kökler ... Bir yaprak.

Steven yüzünü buruşturur ve dizini ovar.

Barry Siktir! Seni bir yere oturtmalıydım. Kusura bakma.

Steven Küçük bir sancı, o kadar.

Barry Kahraman abim benim - Gel.

Steven oturur.

Barry Şimdi kendimi çok kötü hissettim. Kalkıp taa buralara kadar geliyorsun. Bense zırvalayıp duruyorum - şu boktan çenemi kapamamı söyleseydin ya, abi!

Steven Seni konuşurken dinlemek hoşuma gidiyor.

Barry Halini hatırını bile sormadım.

Steven Bırak, endişelenme.

Barry Ama endişeleniyorum. Abi! Abii!

Steven Ne?

Barry Nasılsın, iyi misin?

Steven Çok daha iyiyim, teşekkür ederim.

Barry Boynunda ağrı falan?

Steven Hayır, hayır. Geçti gitti bile.

Barry Şunu ne diye hâlâ takıyorsun o zaman?

Steven N'olur n'olmaz diye.

Barry Ne olabilir ki?

Steven Olur ya ...

Kısa bir sessizlik.

Barry Yara bere?

Steven Hepsi geçti.

Barry Yani ne var bir tek? Dizin mi?

Steven Sadece uzun zaman ayakta durursam.

Barry Ben düşüncesiz piçin tekiyim, değil mi?

Steven Hayır, hayır.

Barry Evet, evet öyleyim. Sana göstereyim diye öyle heveslendim ki...

Steven Biliyorum, biliyorum. Ben de görmeye heveslendim.

Barry Abi! Şifalı kristallerimi alıp geleyim mi?

Steven Aaaa... ben..

Barry İyi gelir.

Steven Yoo, kalsın.

Barry İyi gelir.

Steven Peki, haydi o zaman.

Barry kristali alıp gelir. Steven'ın dizinin üstüne koyar.

Barry Nasıl geliyor?

Steven Mmmm.

Barry Enerjiyi hissediyor musun?

Emin değilim...

Sıcak geliyor mu? Kesin geliyordur.

... Biraz geliyor.

İşte o şifalı enerji.

Sahi mi?

Sahi. Senin geçirdiğin türden bir travma - bazen tıkalı olan kanallarımızı açabilir.

Kanallarımızı mı açar?

Bırak aksın, abi. Direnme.

Debbie hafızana hepten kavuştuğunu söyledi.

Ne - ? Ah. Evet.

Demek şimdi kazayı falan, her şeyi hatırlıyorsun.

Evet, evet.

Bir çocuğa vurmamak için direksiyonu mu kırmışsın?

Bir oğlan çocuğu, evet.

Hasiktir.

Hem de ... yola koşmuyordu.

Yaa?

Hayır. Orada öylece ... duruyordu işte.

Orada?

Yolun ortasında - Debbie sana bunları anlattı mı?

Hayır, hayır.

Bir köşeyi döndüm, bir baktım - Orada!

Barry Siktir!

Steven Tam önümde. Gözlerini dikmiş bakıyor.

Barry Sen çok fazla korku filmi seyretmişsin, abi.

Steven Şaka değil bu.

Barry ... Biliyorum. Özür dilerim.

Kısa bir sessizlik.

Duvara çarpmak ciddi bir şey.

Steven Oluklu demir levha.

Barry Ne?

Steven Duvar değildi. Oluklu demir levhaydı.

Barry Duvar da olabilirdi.

Steven Olabilirdi. Ama değildi.

Barry Ama duvar olsaydı oooo içim titredi valla. Ha abi? Benden önce varacaktın bitiş çizgisine. Arabayla duvara çakılıyorsun - Çatırt! Bileklerden daha iyi. Ama daha fazla çalışmamız gerek, değil mi abi? Böyle yarım yamalak, nereye kadar? Ha?

Sessizlik.

Steven Onunla ne zaman konuştun?

Barry Kiminle?

Steven Debbie. Sana hafızamın geri geldiğini söylemiş dedin ya.

Barry ... Debbie dedi ki ben onunla konuştuğumda sen bozuluyormuşsun.

Steven Bozulmadım.

Barry Bozuldun.

- Steven Merak ettim o kadar.
- Barry Ah. Merak ettin - Hasiktir, bu kristal gerçekten ısındı yaa!
- Kısa bir sessizlik*
- Steven Eee ... ne zaman ...?
- Barry Mmm?
- Steven Debbie'yi ne zaman gördün?
- Barry Uğradığım zaman.
- Steven Eve.
- Barry Evet.
- Kısa bir sessizlik.*
- Steven Ne zaman?
- Barry Ha?
- Steven Ne zaman uğradın?
- Barry Sizin eve mi?
- Steven Evet.
- Barry Aaa ... unuttum - Vay anasını, sen hissediyor musun, abi? Enerji!
- Steven Neden uğramıştın, Barry?
- Barry Nereye?
- Steven Sıçtığımın evine.
- Barry Abi, sinirlenirsen, şifa akışını saptırırsın.
- Steven Sinirlenmiyorum ben. Allahın cezası evime ne diye gittin, onu bilmek istiyorum, o kadar.
- Barry Annem aradığı bir şeyi bulamamış. Sizin kilerde mi bakmak istemiş. Bir bakmak için uğradım.

- Steven Neyi bulamamış?
- Barry Şimdi hatırlamıyorum.
- Steven Annem niye bana sormamış?
- Barry Sana sorduğunu söyledi.
- Steven Sormadı.
- Barry Defalarca sordum dedi.
- Steven Hayır.
- Barry Belki unuttuğun şeylerden biri de budur.
- Steven Ben geçmişten parçaları unuttum. Şimdiyi değil.
- Barry O zaman bunun tek bir açıklaması var.
- Steven Ne?
- Barry Annem yalancı, riyakar, sömürücü domuzun teki.
- Kısa bir sessizlik.*
- Steven Annem Debbie'yi de arayabilirdi.
- Barry Debbie kilere inmez. Sıçanlar varken.
- Steven Bizde sıçan falan yok - tamam, tamam, yeter bu kadar.
- Ayağa kalkar.*
- Barry Şimdi daha iyi, değil mi?
- Steven Benim anlamadığım şey ... seninle görüştüğünü neden hiç bana söylemiyor? Bu neden hep kazara ağızdan kaçırılıyor?
- Barry 'Kazara ağızdan kaçırılıyor' ?
- Steven Onu sikiyor musun, Barry?
- Kısa bir sessizlik.*

Eeee?

Barry *güler.*

Steven Gülme. Ortada... dönen bir şeyler var. Bana söylemek için niye bu kadar uzun zaman bekledi? Hamileliğini yani. Ha? Hamile olduğundan şüpheleniyordu. Tek kelime etmedi ama. Beklemek neden? Neyi bekliyordu? Doğurup doğurmamaya mı karar veriyordu yoksa? Çünkü bebek benim değil. Senin!

Barry *daha yüksek sesle güler.*

Steven Kes sesini! Kes sesini!

Eskiz defterini yırtar.

Barry Hey! Dur! Steve!

Onu durdurmaya çalışır.

Abi! Hasiktir yaa!

Steven *sakinleşir.*

Sessizlik.

Steven Ben... özür dilerim.

Barry Siktir git!

Steven Nasıllar?

Barry Sana nasıl gözüküyorlar?

Steven Sana parasını veririm.

Barry Sıçtığımın belası her şeye cevabın bu, değil mi?

Steven Ne?

Barry Para.

Steven'ın cep telefonu çalar.

Steven Alo... Ne? ... Hayır, hayır, onlara de ki ... bu sadece tahmini bir rakam ... Ne? ... Bilmiyorum, Jan, şu an ...şu an düşünemiyorum. Sonra hallederim... Sonra, Jan! Düşünemiyorum. Tamam mı? Yapamıyorum ... düşünemiyorum...

Telefonu kapatır.

Sessizlik.

Barry Bir şey olmaz, abi. Tekrar yaparım ben bunları.

Steven Emin misin?

Barry Her zaman olan bir şey.

Kısa bir sessizlik.

Steven Neden öyle dedim bilmiyorum...

Barry Biliyorum.

Steven Debbie'ye ... söylemezsin, değil mi?

Barry Tabii ki söylemem.

Steven Onun farklı şeyler düşünmesini ...

Barry Bana güvenebilirsin. Biliyorsun. Dudaklarım mühürlü.

11

Steven'ın evi. Gece.

Steven bir baston taşımaktadır. Boyunluğu yoktur.

Debbie girer.

Debbie Steve?

Kısa bir sessizlik.

Ne oluyor burada yaa?

Televizyonu kapatır.

Gecenin bir yarısı olmuş - Yoo, hayır! Bak yaa!

Beyaz halının üzerindeki kırmızı lekeyi görür.

Neyin var senin kaç zamandır? Dokunduğun her şey ... Ya kırılıyor. Ya parçalanıyor. Kızkardeşimin aldığı saat. Ona bunu nasıl açıklayacağım, hala bilmiyorum. İçinde ne güzel parlak şeyleri vardı. O dönen küçük şeyler. Yok artık.

Steven'ın-kendisine içki doldurduğunu görür.

Debbie Ne bu? Sen içiyor musun?

Kısa bir sessizlik.

Ne diye içiyorsun?

Steven İçmeyeceksek niye alıyoruz, sıçtığımın belasını?

Debbie Aldık çünkü kokteyl dolabına yakışıyor.

Steven Sıçtığımın dolabını neden aldık o zaman?

Debbie Işıkları yandığında görüntüsü hoşumuza gitti.

Steven Senin hoşuna gittii!

Debbie Senin de gittii!

Steven Hayır. Benim hiç hoşuma gitmedi. Hatta biliyor musun, bu sıçtığımin evinde, allahın cezası bir tek eşyayı dahi sevdiğimi zannetmiyorum. Deri koltuğu sevmiyorum, cam orta sehpasını sevmiyorum, cam rafları sevmiyorum - Neden bu kadar çok boktan cam eşyayı bir araya topladık ki zaten? Sanki ... ne bileyim ... serada yaşıyoruz ya! Buzdan saray.

Sessizlik.

Debbie Vişne suyu. Bu leke yapacak, biliyorsun değil mi?

Steven Boş yere derisi soyulmuş bir kutup ayısı daha.

Debbie Kutup ayısı değil bu.

Steven Bak sana ne diyeceğim, bir gün seni arabayla Londra Hayvanat Bahçesi'ne götüreyim. Çiti tırmanırsın, sonra tutar bir ayının kafasına geçirirsin. Elindeki beş yüz çantadan birini kullanırsın. Şu servet döküp aldığın, altın timsah derisi iğrençlik iyi gider mesela. İçini de iki senedir alıp durduğun mücevher adına ne varsa, onunla doldurursun - Çaaaat! Al sana bir geberik kutup ayısı.

Debbie Bitirdin mi?

Steven Veya ... veya... şu senin tavuklu 'risotto'ndan yedirip, işini bitirirsin. Ya da 'acıların kızı' tadındaki çocukluk yıllarını anlatırsın, sıkıntıdan geberir. Kurduğun hayalleri falan sayar dökersin. Neymiş işte? Yüzme havuzlu bir ev, her Pazar mangal partileri, kız arkadaşlarınla mutfakta oturup 'cheese cake' atıştırmalar, gelsin 'Chardonnay'ler, gitsin bilmemneler.

Debbie Her kız hayal eder onu.

Steven Hayır efendim, hiçte etmez.

Debbie Ne var? Ha? Ne var, Steve? Ne? Ne yaptım ben sana? Neden böylesin? Son bir kaç aydır böyle ... Kızkardeşim diyor ki artık bir şey söylemenin vakti gelmiş. Seni oturtacakmışım, yürekten bir sohbet edecekmişiz. Seninle hem de! Hiç güleceğim yoktu... Eve geç geliyorsun. Gizli gizli telefon konuşmaları. Odayı terketmeler, fısır fısır fısıldamalar. Her şeyi açık açık konuş dedi Chloe. Keşke onun lafını tutsaydım.

Steven Neden tutmadın peki?

Debbie Çünkü korktum! Seni kaybetmek istemedim ... Ben sekiz aylık hamileyim, Steve. *Sekiz ay!*

Steven Biliyorum.

Kısa bir sessizlik.

Debbie Janis'le bir ilişkin mi var?

Steven Ne?

Debbie Janis'i sikiyor musun?

Steven Hayır.

Debbie Ee ama gece geç saatte onu arıyorsun. Telefonuna baktım - off yarabbim! Bana yalan söyleme!

Steven Yalan söylemiyorum.

Debbie Geçen hafta ofisi aradım. Senin dışarıda yemekte olduğunu söylediler. Nerede olacağını biliyordum. La Forchetta. Her zaman gittiğin yer. Her zaman oturduğun yerde oturuyor olacaktın. Pencerenin yanındaki tek kişilik masa. Peçeteyle çatalını bıçağını temizleyecektin. Sonra masa örtüsünü düzelterip, garson kızdan buzlu limonlu bir diyet kola isteyecektin. Saatlerce menüye bakacak, sonunda da her zaman ısmarladığın şeyi ısmarlayacaktın. Yanında ekstra bezelyeyle *Escalope al limone*. Sarımsaklı ekmek istermiydiniz efendim? Bir an kaşlarını çatıp bunu düşünecek, sonra her zamanki cevabını verecektin. Hayır. Yemeğin geldiğinde kara biber isteyeceksin ama yalnızca bifteğin üstüne lütfen. Eti tamamen eşit büyüklükte, küçük parçalara keseceksin. Başını kaldırıp, karşında oturana bakmayacaksın. Bir kere olsun bakmayacaksın. Yemeklerinin nasıl olduğunu sormayacaksın. Sen kendininkinin nasıl olduğunu söylemeyeceksin. Bitirince boş tabağını hemen başka bir masaya bırakacak, pencereden dışarıyı seyredeceksin. Tatlı menüsünü isteyeceksin ama sonunda yalnızca bir kapuçino ısmarlayacaksın. Sonra tualete gidecek, göğüs cebinde sakladığın o havaalanı eşantiyonu diş fırçasıyla dişlerini fırçalayacaksın. Sonra öyle keskin bir nane atacaksın ki ağzına gözlerin yaşaracak. Sonra masana geri dönecek, ödemeyi kredi kartınla yapacak

ve son ondalığına kadar hesaplanmış yüzde onluk bir bahşış bırakacaksın. Sonra da şöyle diyeceksin, 'Kötüye dinlenmek yok,' ve alelacele ofise geri döneceksin. Geri dönerken yolda bir ara 'ne kadar çok yedim, mutlaka spor salonuna başlamalıyım diye hayıflanacaksın, yanındaki de sana 'Bu halinle gayet iyi görünüyorsun' diyecek. Tıpkı benim bir zamanlar dediğim gibi. Tabii şimdi artık ben yokum. Janis var.

Sessizlik.

Steven Ben bir hayalet görüyorum.

Debbie Ne - ?

Steven Hayalet, Debbie. Bir hayalet görüp duruyorum.

Debbie Yine ne numaralar çeviriyorsun?

Steven Bir kaç defa ... gördüm.

Debbie Off allahım yaa! Chloe böyle bir martaval okuyacağını söylemişti.

Steven Martaval okumuyorum! Bana bak! Uyduruyor gibi ... görünüyor muyum?

Debbie Babama benziyorsun. Fahişelerle beraber olduktan sonra eve geldiğinde aynı böyle görünürdü işte. Suçlu.

Kısa bir sessizlik.

Steven Bir kaç hafta önce, Barry'nin evinden dönerken, süpermarkette durdum. Bir kaç bir şey istemiştin. Hatırladın mı?

Kısa bir sessizlik.

Debbie?

Debbie Devam et, anlat. Merak ettim.

Steven Geç olmuştu. Market hemen hemen boş gibiydi. Sepeti aldım, markette dolaşıyordum. Yorgundum. Başıma bir ağrı geliyordu. Hazır aklımdayken bir aspirin alayım dedim.

Başka bir koridora saptım. Orada önümde duruyordu. Çocuk.

Debbie Ne çocuğu?

Steven Küçük oğlan. Neredeyse çarptığım çocuk. Aynı saçlar. Kot pantolon. Tişört. Bir an dondum kaldım. Bir şey söylemek istedim ... ama tık yok. Sonra çocuk yürüdü gitti. Koridorun sonuna koştum. Gitmişti. Bütün koridorlara baktım. Yok da yok. Bir süre süpermarketin içinde manyaklar gibi koşturup durdum. Güvenlik görevlisi geldi. 'Buralarda bir oğlan çocuğu gördün mü' dedim. 'Hayır efendim' dedi. 'Oğlunuzu mu kaybettiniz?' Ne diyeceğimi bilemedim. Çıkıp gittim.

Kısa bir sessizlik.

Bir kaç gün sonra arabayla işe gidiyordum. Erkendi. Güneş yeni doğuyordu. Keskin, soğuk bir hava vardı. Vallance Caddesi'ne döndüm ki - oradaydı. Yolun ortasında duruyordu. Tıpkı daha önceki gibi. Vurmamak için yine direksiyonu kırdım. Araba ani fren yaptı. İnsanlar durup, baktılar. Arabadan indim, insanlara baktım, dönüp geri baktığımda - çocuk gitmişti. 'Onu gördünüz mü? Onu görmüş olmalısınız!' Görmemişlerdi. Hayaletti, Deb.

Kısa bir sessizlik.

Bunları Janis'e anlattım çünkü o bir keresinde bana ...

Debbie Hah işte başladık.

Steven Kocası bir kan pıhtısından mı ne ölmüş - bir anevrizma.

Debbie Off allahım.

Steven Beraber oturdukları evde onun varlığını hissedermiş. Bazen Janis kocasının tırnaklarını koltuğun yanına sürttüğünü duyarmış. Aynı televizyon seyredirken yaptığı gibi yani. Jan kalkıp, bir ispiritizma toplantısına gitmiş. Hackney Belediye Binası'nda. Her ayın ilk Cuma'sı düzenleniyor. Geçen hafta ben de gittim.

Debbie Bak sen!

Steven Bana bir mesaj gönderir diye ummuştum. Şu çocuk yani. Bir şey olmadı ama.

Debbie Vah yazık.

Kısa bir sessizlik.

Steven Sonra Janis beni medyumla tanıştırdı. Ona her şeyi anlattım... bana neler olduğunu. Medyum daha önce böyle deneyimlerim olup olmadığını sordu. Hayır dedim. Ama erkek kardeşime olduğunu söyledim.

Debbie Ne zaman?

Steven Babam öldükten sonra. Barry onu bahçenin arkasındaki kulübede görüp durduğunu söylerdi. Barry bazen bütün günü o kulübede geçirirdi. Öylece beklerdi ... babamı. Annemle ben onu babamın masasının altında otururken, yüzü yaşlardan sırlıklam bulurduk. Korkmuyordu.

Kısa bir sessizlik.

Debbie halıyı kaldırmaya davranır.

Steven Deb! Ben bu gece... uyuyamadım. Televizyonu... açtım. Sesi kapalıydı. Bir haber geçiyordu. Bir yerler bombalanmış. Bir kadın çığlık çığlığa bağırıyor. Kaldırımların oluklarından kan akıyor. Bir ayakkabı - sonra onu gördüm. Oğlanı. Orada duruyordu. Tam senin arkada.

Debbie Sen de vişne suyunu düşürdün.

Kısa bir sessizlik.

Tekrar gitmeye davranır.

Steven Lütfen, Deb.

Ona uzanır.

Debbie Siktir git!

Kısa bir sessizlik.

Steven Bana bunların olmasını istemiyorum.

Debbie İstemiyorsun?

Steven Deb ... Annemin bilmesini istemiyorum.

Debbie Neyi?

Steven Barry öğrenirse, çenesini tutamaz, ona söyler. Sen bunu kimseye anlatma.

Debbie çıkar.

Steven Lütfen, Deb! Barry'ye söyleme ... Barry'ye söyleme...

12

Steven

'Buz!' Biri buzla ilgili bir şeyler söyledi. Merdivenlerin en tepesindeyim. Barry yanımda. Ağlıyor, trabzanı sıkı sıkı kavramış - 'Donmuş!' Bir şey donmuş. Trabzanın parmaklıklarının arasından aşağıyı seyrediyorum. Ön kapı açık. Dışarıda kar var. İnsanlar girip çıkıyorlar. Eve ayaklarının altında erimiş kar getiriyorlar. Koridora. Oturma odasına. Annem bundan hoşlanmayacaktır. Annemin ağladığını duyuyorum. Sokağın üstündeki odada hareket eden gölgeler görebiliyorum. Çizmeler. Tuhaf çizmeler. 'Walkie- talkie' telsizlerin çıkardığı hışırtıyı duyuyorum. Polis. Hemen aşağıya koşmak istiyorum ama yapmamalıyım biliyorum. Ayak altında olmamalıyım. Babam kayıplara karışalı iki gün olmuş - 'Huzurlu!' Huzurlu olan ne? Bütün bu sözlerin bir şekilde babamla alakalı olduğunu biliyorum. Annem her söylenen kelimedden sonra biraz daha yüksek sesle ağlıyor. Dinlemeye devam ediyorum ... Victoria Park... Kanal ... Babam bulunmuş. Victoria Park'ın yakınında kanalda bulunmuş. Kanalın yüzeyi donmuş. Babam buzun içindeymiş. Huzurlu görünüyormuş.

13

Liz'in yeni dairesi.

Steven ve Liz.

Steven *bastonsuzdur*.

Liz Hayır yani, her şey o kadar yeni ki. Evler, sokak, dükkanlar. Sanki paketten yeni çıkarılmış gibiler... Steven?

Steven Ne - ? Ah pardon, anne.

Liz İyi olduğuna emin misin?

Steven Evet, evet.

Liz Komşu muhidini sevmedim derdim. Ama öyle bir şey diyebilmek için, önce komşularının olması gerekir. Ortalıkta tek bir canlı görmüyorum, duymuyorum - aman dur yalan olmasın! Geçen sabah bir arabanın kapısını duydum. Çöp yok. Kaldırımda sakız yok. Etrafta.. bana bir şey hatırlatacak.. hiç bir şey yok. Her şey o kadar cilalı ve .. Kaldırımda ayağının tutunacağı yarıklar yok, ikide bir kayıyorum. Beni kandırıp eski yerimi bıraktırmanıza izin vermeyecektim.

Steven Ne?

Liz Köpek köpek diye söylenip durdunuz.

Steven Ben mi?

Liz 'Ben sana yeni bir yer bulurum. Ben kirayı öderim. Sen hiç bir şey yapmayacaksın.'

Steven Anne, ben yardım etmeye çalışıyordum.

Liz 'Burada kalırsan hayatta huzur bulamazsın'

Steven Ben böyle bir şey söylemedim.

Liz Söyledin.

Steven Hayır. Söylemedim.

- Liz Söyledin.
- Steven Hayır!
- Kısa sessizlik.
- Anne ... otur. Lütfen.
- Liz Ne var?
- Steven Sana bir şey söyleyeceğim.
- Liz Kötü bir şey mi oldu?
- Steven Hiç bir şey olmadı. Ben sadece ... sen başkasından duymadan önce.. sana bir şey söylemek istiyorum...ki sonra yanlış anlamayasın.
- Liz Böyle konuşup beni endişelendiriyorsun.
- Steven Otur!
- Liz oturur.
- Kısa bir sessizlik.
- Steven Debbie evde sıçan olduğunu düşünüyor.
- Liz Sıçan mı?
- Steven Kilerde.
- Liz Sizin eviniz daha yepyeni.
- Steven Biliyorum.
- Liz Diğer evleri daha yeni bitirdiler.
- Steven Evet, evet.
- Liz Dışkılarını gördünüz mü?
- Steven Neyi?
- Liz Sıçan boku. Gördünüz mü?

Steven Hayır. Yani ben... emin değilim.

Liz Dışkılarından kendilerini ele verirler. Yere kağıt sermelisiniz. Üzerinde yiyecek koyun. Sabahleyin kağıt yerinden oynamışsa o zaman anlaşılır ki-

Steven Anne! Dinle!

Kısa bir sessizlik.

Debbie evde kalıp, risk almak istemiyor.

Liz ... yaa?

Steven Böyle şeyler onu kaygılandırıyor. Bebek de yolda.

Liz Anlıyorum.

Steven ... Enfeksiyon falan.

Liz Ah... evet.

Steven Yani ... bir süre kızkardeşinin evinde kalmaya gitti.

Liz Ne zaman?

Steven ... Dün gece.

Liz Anlıyorum.

Steven Ben durumu halledene kadar. Sıçanları. Tabii evde sıçan varsa ... ki ben zannetmiyorum.

Liz Ama ona sorarsan var.

Steven ... Evet.

Kısa bir sessizlik.

Liz O zaman ... bir an önce halletsen iyi olur.

Steven Evet... tabii.

Liz Çocuğunun annesinin senden ayrı oturmasını istemezsin herhalde.

- Steven Tabii ki hayır.
- Liz Ben de torunumu her görmek istediğimde Debbie'nin kız kardeşine yollanmak istemem. Buradan kalkıp da - nerede oturuyordu o?
- Steven New Cross.
- Liz Bütün günümü alır.
- Steven Öyle bir şey olmayacak.
- Liz Umarım olmaz.
- Kısa bir sessizlik.*
- Sen nasılsın? Başa çıkabiliyor musun?
- Steven Neyle?
- Liz Yemek? Temizlik?
- Steven Ben kendime bakabilirim, anne.
- Liz Sen Debbie'yle tanışana kadar çamaşırlarını ben yıkıyordum.
- Steven Anne. Bir makınayı doldurmasını becerebilirim.
- Kısa bir sessizlik.*
- Liz Debbie'yi ilk görüşümü hatırlıyorum. Senin ofise çat kapı uğramıştım. Hatırlıyor musun? Jerry'yle beraber Mile End tarafına, sinemaya gidiyorduk.
- Steven Jerry mi?
- Liz Dekorasyon mağazasından.
- Steven Haa.
- Liz Çarpıcı bir kadın diye düşünmüştüm. Debbie. Aranızda bir şeyler olduğu belliydi. Sen inkar ettin. Ama bana yalan söyleyemezsin.
- Steven Yalan söylemiyordum. Aramızda bir şey yoktu.

- Liz Ben senin annenim, Steve.
- Steven İlk kez gördüğünde, Debbie daha bir iki gündür benim yanımdaydı.
- Liz Yine de aranızda bir şeyler vardı. En azından onun tarafından. Steven'dan yaşlı diye düşünmüştüm. Ama bu kötü bir şey değil. Ben de rahmetli babandan daha yaşlıyım. Hemen hemen seninle Debbie gibi.
- Steven Sadece altı sene var, anne.
- Liz Sadece mi? Sen onu Debbie'ye anlat. Evlenirken dönüp babana şöyle bir baktığımı hatırlıyorum. 'Ben ne yapıyorum böyle?' dedim. 'Bıyıkları yeni terlemiş. Daha çocuk bu.'

Parkeden bir motosikletin sesi duyulur.

Ah! Kardeşin geldi.

Steven Bana ... onun geleceğini söylememiştin.

Liz Bilmiyordum. Barry randevu almıyor.

Kapıya gider.

Barry (dışarıdan) Merhaba, anne.

Liz (dışarıdan) Merhaba, tatlım.

Barry (dışarıdan) Steve burada mı?

Liz (dışarıdan) Evet, evet.

Barry girer.

Barry Selam, abi.

Steven Selam.

Liz Bir fincan çay ister misin, tatlım?

Barry Bayılırım.

Liz Sen bir tane daha, Steve?

Steven Hayır.

Liz 'Hayır, teşekkür ederim anne.'

Steven Hayır, teşekkür ederim anne.

Liz *mutfağa gider.*

Kısa bir sessizlik.

Barry Debbie büyük ihtimalle burada olacağını söylemişti.

Steven Öyle mi?

Barry Bütün sabah seni arayıp durdum.

Steven Yaa?

Barry Debbie seni terkettiğini söyledi.

Kısa bir sessizlik.

Ona vurduğunu söyledi.

Kısa bir sessizlik.

Eeee?

Steven Vurmadım.

Barry Dudağı böyle olmuş, Steven.

Steven Düştü. Kilerde.

Barry Bak sen! Demek öyle?

Steven Nasıl?

Barry Chloe bana boktan bir hikaye uyduracağını söylemişti.

Steven Gerçek bu.

Barry Ne yani? Kilere iniyordu .. niye? Annemin bir şeyini aramak için mi? Sıçanlara bakmaya mı?

Steven Sıçtığının kilerine neden indi bilmiyorum.

Barry Sekiz buçuk aylık hamile o, seni amcık!

Liz *bir fincan çayla birlikte geri gelir.*

Liz Bir çay, üç şeker.

Barry Sağol anne. Süper.

Liz Tam da abine buralarda yaşamının nasıl bir şey olduğunu anlatıyordum.

Barry Ona senin hoşlanmayacağını söylemiştim.

Liz Hoşlanmıyorum.

Barry Annem etrafında kendi şeyleri olsun ister.

Liz Ah evet isterim.

Barry İnsanlarla dedikodu etmeyi sever.

Liz Yaa.. severim.

Barry Bahçesini özleyecek.

Liz Senenin bu zamanında ne de güzel olurdu. Yapraklar sanki ... sanki ...

Barry Günbatımı gibi.

Liz Yaa evet. Ah o arkamda bıraktıklarım. O güzelim gardırobum. Halis ceviz. Tuvalet masası da.

Steven Hepsi çöptü.

Liz Steven.

Barry Antikaydılar abi.

Liz Öyleydiler.

Steven Cilalı sunta.

Liz Ne diyor bu böyle?

Steven Taşıma şirketi sırf alıp götürmek için bile para istedi.

- Barry Sanırım sinirlerine hakim olamıyor, anne. Saldırganlaşıyor da diyebiliriz.
- Steven Kapa çenenı, Barry.
- Liz Kardeşinle o şekilde konuşma.
- Barry Gerçek Steven kendisini göstermeye başladı.
- Liz Ne?
- Barry Sana Debbie'den bahsetti mi anne?
- Liz Ne -? Ah. Evet. Kız çok haklı. Sıçan. İğrenç şeydir.
- Steven Anneme anlattım. Debbie evde sıçan olduğunu düşünüyor. Halledilene kadar Chloe'yle oturacak.
- Barry Vay anasını! Buna inanıyor musun, anne?
- Liz Neye canım?
- Barry Sıçanlara?
- Liz Vallahi her evde olabilir.
- Steven Kesinlikle.
- Barry Onun evinde sıçan falan yok. Tabii asıl sıçan kendisiyse başka. Allahın cezası sıçan kendisiyse...
- Liz Bak bak bak! Abine öyle söyleme.
- Barry Niye söylemeyeyim? Karısını döven adama başka ne denir ki?
- Liz Karısını mı - ? Bazen neden bahsettiğini hiç anlamıyorum.
- Barry O zaman tane tane söyleyeyim.
- Steven Sarhoş bu.
- Barry Sarhoş olmadığımı biliyorsun.
- Liz Seninle o kadar gurur duyuyoruz ki, Barry.

Barry Anne! Beni dinle... Şurada duran büyük oğlun karısına vurdu.

Steven Dinleme şunu.

Barry Hem de yüzüne. Yumruk attı. Dün gece. Bunun sonucunda, o da, gayet haklı olarak, çantalarını topladı ve onu terketti. Şimdi anne, sen bunun neresini anlayamadın?

Sessizlik.

Liz Çayını iç, tatlım.

Barry Allahım.

Liz Kim kurabiye ister?

Steven Evet lütfen anne.

Liz Çok özel kurabiyelerim var.

Barry Neden hep ona inanıyorsun? Ha? Her sıçtığımin olayında!

Liz Ağzını bozma.

Mutfığa gider.

Barry Steve öyle diyor, demek ki doğrudur.

Steven Kapatsana şu meseleyi.

Barry Ah. Evet. Bu ailede işler böyle yürüyor, değil mi? Neye inanmak istiyorsan ona inan. Onu çarpıt. Bunu görmezlikten gel. İçine ettiğim yaşamlarımızı böyle sürdürüyoruz, değil mi?

Liz kurabiyelerle birlikte geri döner.

Barry Öyle değil mi anne? Ha?

Steven Dinleme anne.

Barry Sen ... ona inanıyorsun çünkü acı veren her şeyi tüylerle çiçeklerle kapatıyor. Her şeyi yumuşacık, güvenli yapıyor. İçerideki kırık cam parçalarını hissedemiyorsun.

- Liz Başıımı döndürüyor bu benim.
- Steven Benim de.
- Barry Babamın resmini yapmıştım, hatırlıyor musun?
- Steven Kes artık, Barry.
- Liz Neden bahsediyor bu?
- Barry Babamın kanaldaki resmini yapmıştım. Okulda. Çok uzun zaman uğraşmıştım. Öğretmenler de teşvik ediyorlardı. Bana iyi geleceğini söylediler. İyi geliyordu sahiden. Allah biliyor ya, evde konusunu bile açamıyordum. Müdür resmi okulun açık gününde sergiye koydu. Sen açık güne geldiğinde resmi gördün. Ne yaptın peki? Ha?
- Liz ... Uzun zaman önceydi.
- Barry Yırtıp attın.
- Liz Ben bunu hatırlamıyorum.
- Barry Yırtıp attın. Bin parçaya ayırdın. Müdüre bağıldın. Bana vurdun anne. Bunu hatırladın mı? Suratıma vurdun.
- Liz Ben sizin ikinize de bir fiske vurmadım. Vurdum mu, Steve?
- Steven Hayır.
- Liz Tek bir fiske bile.
- Steven Asla.
- Barry Burnum kanadı.
- Steven Sen böyle hayaller kurup dururdun.
- Barry Müdür dedi ki annemin bu kadar baskı altında olduğunu bilmeseymiş, polis çağıracaktı.
- Liz Ne baskısı?
- Barry Babamın intiharı be! İntiharı!
- Uzun bir sessizlik.*

Liz Kurabiye?

Kurabiyeleri Steven'a uzatır.

Steven Sağol anne.

Liz *kurabiyeleri Barry'ye uzatır.*

Barry *kafasını sallar.*

Liz *bir kurabiye alır.*

Steven ve Liz *kurabiyelerini yerler.*

Sessizlik.

Barry *cep telefonunda bir numara tuşlar.*

Barry Debbie'nin kendisine sor, anne.

Steven Barry.

Barry Madem saklayacak bir şeyin yok, sorun ne?

Liz Ben böyle bir şey yapmayı gerçekten -

Barry (*cep telefonuna*) Deb, annem bir şey konuşmak istiyordu.

Telefonu uzatır.

Kısa bir sessizlik.

Steven Bunu yapmak zorunda değilsin, anne.

Barry Anne? Lütfen.

Kısa bir sessizlik.

Liz *cep telefonunu alır.*

Liz Merhaba, tatlım, nasılsın? ... İyi, iyi... Steven dedi ki, evinizde sıçan varmış, sen de kız kardeşinle ...

Barry Yapma! Ne olduğunu sor o kadar!

Liz Soruyorum zaten.

Barry Sormuyorsun.

Atlayıp, telefonu çekerek alır.

(cep telefonuna) Anneme evi neden terkettiğini anlat, Deb. Gerçeği. Tamam mı? Benim için yap. *Benim için.*

Telefonu yeniden Liz'e verir.

Kısa bir sessizlik.

Liz (cep telefonuna) Duyuyormusun şu olanları, tatlım? Yanlış bir şey söylerim korkusuyla, ağzımı açmaya korkuyorum şu an. Neyse, emir büyük yerden... Anlat bakalım.

Sessizlik.

Mmmm ... Evet ... Anlıyorum ... Hayır, hayır, tabii ki anlıyorum... Ağlama, tatlım, hepsi geçer. Göreceksin ... Haydi güle güle, tatlım.

Telefonu kapatır. Telefonu tekrar Barry'ye verir.

Barry Eeee?

Kısa bir sessizlik.

Liz (Barry'ye) Nasıl böyle yalanlar söyleyebiliyorsun?

14

Steven'ın evi.

Steven ve Liz

Steven Neden ... neden aramadın?

Liz Aradım.

Etrafına bakar.

Steven Peki... ne zaman... ne zaman?

Liz Ne?

Steven Aradın?

Liz Bütün sabah.

Steven Bütün sabah? Saat kaç?

Liz Saat iki.

Steven Hadi ya! İki mi? İki mi?

Liz Ofisi aradım. Şu Janis denen kadının ağzından tek bir laf alamadım. Eminim onun da niyeti iyidir. Sonunda Marky Boy'u aradım.

Steven O ne dedi?

Liz Beni buraya getirecek kadar bir şeyler söyledi.

Kıyafetleri yerden kaldırır.

Bunlar kirli mi?

Steven Ha?

Liz Çamaşır makinası.

Steven Aa..ha.

Liz mutfağa gider.

Liz Aman yarabbim! En son ne zaman bulaşık yıkadın?

Steven Şey ... makinayı çalıştıramıyorum.

Liz Lavaboyla sıcak suyun canı mı çıktı peki?

Çöp torbasıyla geri döner.

Biz makinalar çıkmadan önce de evlerimizi temizlerdik, biliyorsun değil mi?

Steven Nasıl geldin?

Liz Otobüsle.

Steven Off anne.

Liz Ben bir anne, bir baba, bir de koca gömdüm. Bir otobüsü yakalamasını da becerebilirim herhalde.

Yerden çöpleri toplamaya başlar.

Steven Bırak.

Liz Kendi kendini temizleyecek hali yok.

Steven Ben yaparım.

Liz Sen iyi değilsin.

Steven İyiyim.

Liz Grip mikrobu kapmışsın sen.

Steven Hayır, hayır.

Liz Steven. Sen grip mikrobu kapmışsın. Anneni dinle. Sen grip mikrobu kapmışsın, annen de buraya sana yardıma geldi. Otur. Otur, Steven. Sen grip mikrobu kapmışsın ve oturman gerekiyor. Annen ne diyorsa onu yapmalısın ve oturmalısın. Haydi.

Kısa bir sessizlik.

Steven oturur.

Liz Bu çöpler ne kadar zamandır duruyor? Sen bir yandan evi sıçanlardan temizlemeye çalış, bir yandan da açıkta yemek bırak, öyle olmaz! Debbie'nin gelip, evi bu halde görmesini istemezsin herhalde. Bir bakması yeterli. Sen daha ağzını açmadan, doğru kızkardeşinin evine yollanır. Mikrop savaşı. Kızcağz bu durumda haklı olur tabii. İki hafta sonra bebek geliyor, Steven. İki hafta.

Steven Biliyorum.

Liz Ee o zaman biliyormuş gibi görün - Bunu nereye koyayım?

Steven Oraya.

Kısa bir sessizlik.

Liz Debbie'ye söyledim: 'Sıçanlar şimdiye kadar temizlenmiştir' dedim. 'Sonsuza kadar yaşayacak halleri yok.' O da 'Evet, Liz, sanırım haklısın,' dedi. Ben de 'Tabii ki haklıyım' dedim. 'Neden evine, ait olduğun yere gitmiyorsun?'. 'Ah Liz', dedi 'bunları konuşmak çok zor.' 'Debbie,' dedim, 'ben senin ailenim, bana her şeyi anlatabilirsin. Aramızda sır yok.' 'Eh,' dedi, 'Steve.. son zamanlarda.. biraz tuhaf davranıyor, Liz'. 'Tuhaf mı?' dedim, 'biraz daha açıklayabilir misin, tatlım?' O da 'Hayır, Liz, açıklayamam' dedi. 'Sakın hiç bir şeyi kafana takma, Debbie, tatlım' dedim. 'Ben Steve'in nesi olduğunu çok iyi biliyorum. Hafif bir grip mikrobu kapmış, o kadar. Ben uğrar, ona bir bakarım'. Ve işte geldim - Oldu! Şimdi biraz derlenip toplandı. Daha iyi değil mi? ... Değil mi?

Steven Evet.

Liz Tabii ki daha iyi.

Torbayı dışarı çıkarır.

Toz beziyle geri döner.

Baban da kapardı bu grip mikrobunu. O kadar kötü olurdu ki, grip mikroplarını havada onun etrafında dolarken görebilirdin neredeyse. Çok yaklaşıp, sana da geçtiğini hissederdin. Kanına bulaştığını... Karanlık bir tapa deliğinden içeri çekilmek gibi - öyle bir histi. Sana söylemekte bir sakınca görmüyorum - beni korkutuyordu. Hastalandığı zaman eve sokmazdım. 'Sen kulübende kal,'

derdim ona. O da öyle yapardı. Bazen haftalarca. Masasının altında ona küçük bir yatak hazırlardım. Çok şirin olurdu. Rahat. Kapının önüne tepsiyle yemeklerini bırakırdım. Bitirdiği zaman tepsiyi tekrar dışarı bırakırdı. Bazen tepsiye küçük notlar yazıp, koyar, beni sevdiğini söylerdi. Grip mikrobunu kapıldığı zaman kimseye görünmek istemezdi. Kulübenin pencerelerini gazete kağıtlarıyla kapatırdı - sen herhalde bunların hiç birini hatırlamazsın. Daha küçüktün o zamanlar. İlk kez olduğunda yeni doğmuştun. Bir kaç sene sonra Barry doğduğunda tekrar oldu. Sonra silindi gitti ... Baban kendi antikorlarını üretti - Oldu! Temizlendi bile! Anneni görüyorsun değil mi? Bebek doğduğunda yardıma ihtiyacınız olacak. Debbie başa çıkamaz. O tip biri değil. Sen de biliyorsun. Ben buraya taşınabilirim mesela. Arkadaki misafir odasında kalırım. Çok şeker bir oda o. Eşyalarımın çoğu sizin kilerde zaten. Büyük, mutlu bir aile olurduk. Çok güzel olmaz mıydı?

Odayı terkeder.

Bir bardak su ve elinde haplarla geri döner.

Suyu ve hapları Steven'a uzatır.

Liz Al.

Steven Bunlar ne?

Liz Aspirin.

Steven Aspirine ihtiyacım yok.

Liz Evet var.

Kısa bir sessizlik.

Steven aspirini alır.

Liz Baban grip mikrobunun temizlenip gittiğine emin olunca, kulübesinden çıkar gelirdi. Eve almadan önce bütün kıyafetlerini çıkartırdım. Hepsini çöpe atardım. Sonra ona sıcak bir banyo doldurur, içine de biraz dezenfektan atardım. Baban o suyun içinde saatlerce otururdu. Orada yatarken, ben onu tıraş ederdim. Sonra akşam yemeği için güzel bir güveç yapardım - en sevdiği yemektir, hatırlıyor musun? - televizyonun karşısında tepsilerde yerdik, her

zaman yaptığımız gibi. Sanki hiç bir şey olmamış gibi. Bitip geçtikten sonra grip mikrobunun adını ağzımıza almazdık. Ne anlamı vardı ki? Hepimiz zaman zaman keyifsiz olabiliriz. Konuşmak - dertlenmek - bunlar hiç bir işe yaramaz. Atlatman gerek. Devam etmen gerek. Yoksa o tapa deliğinden aşağı çekilir, sonra bir daha hiç çıkamazsın.

Sessizlik.

Bardağı ver.

Kısa bir sessizlik.

Bardağı ver.

Steven ona bardağı verir.

Liz bardağı mutfağa götürür.

15

Steven'ın evi.

Steven Ne istiyorsun? ... Ne yapayım? ... Bakma bana ... Bakma!

Kısa bir sessizlik.

Bana ne yapmam gerektiğini söyle ... söylesen hemen yaparım... Neden bir şey söylemiyorsun? ... Lütfen... Neden? Konuş! Lütfen!

Kısa bir sessizlik.

Şimdi yalnız senle ben kaldık ... İkimiz ... Karanlıkta... Sen ve ben.... Evde.... Ne yapmalıyım? - Bir şey söyle! bakma! Konuş!

Kısa bir sessizlik

Hatırlıyorum ... yanık kağıt parçaları - Sana bunu niye anlatıyorum? Anlatacak kimse yok ... Dinleyecek kimse yok ... Yanık sayfalar. Çöp tenekesinin içinde buldum onları. Babamın defterlerinden sayfalar. Yanık. Uçları siyah siyah tüylenmiş. Kırıntılarına ayrılan tüyler...Onları alıp odama götürdüm. Yatağıma üzerine serdim. Dikkat. Kırılgan bunlar. Babamın çiziktirmeleri ve karalamaları - Ne diye sana anlatıyorum ki? Sen bana hiç bir şey anlatmıyorsun. Bana sırlarını açmıyorsun. Açıyor musun? Söyle.

Kısa bir sessizlik.

Kara tüylü sayfalar ... Kavrulmuş sayfalar ... Çiziktirmeler ve - Kelimeler! Kelimeleri... çıkartabiliyorum... Benim adım... Barry'nin adı... Babam - bizden...öyle çok...korkuyor ki! ... Bize bakıyor ve korkuyor... Kara bir ağaç resmi var. Bu ne demek? ... Yanık ağaç? ... 'Geber' ... Geber kelimesi ... babam bize bakıyor ... ve o... korkuyor. Kara ağaç. Yanık tüyler. Geber ... Sayfa kırıntılarına ayrılıp kara renkli kar oluyor... Pislik! Şimdi benim pisiğim! Zigzaglı çizginin benim olan tarafında benim pisiğim. Ben temizlerim, siktir git. Bakma bana öyle.

Kısa bir sessizlik.

Tüy karası toz parmakları pisletiyor ... Dokunduğum her şeyin üzerinde kara lekeler... Yatakta ... duvarda... Temizle! - Her şeyin cilalı ve gümüş olmasını istiyorum. Parmak izi lekeri olmayan bir yerde yaşamak istiyorum...

Kısa bir sessizlik.

Yorulдум ... Uyumama izin verecek misin? Sen bana bakarken uyuyamam... Seni görmek istemiyorum...Karanlık bir yerlere gitmem lazım. Işıksız. Bir çukur kaz ... Derin , derin bir çukur... Derin çukurda yıldızları görürsün. Öyle derler. Doğru mu? İstemiyorum ... Rüya görmek istemiyorum ... rüyalar olmayan bir karanlıkta olmak istiyorum ... Mürekkep okyanusunda bir köpekbalığı gibi... Yine o rüyayı görmek istemiyorum... Buzda kapana kısılmak olmaz. Gözlerime buz girmesin... ağzıma...ciğerlerime... Yalnızca karanlık. Lütfen. Rüyasız bir karanlık... rüyasız bir karanlık.

16

Kilei

Stev rdedir.

Barr (şarıdan) Steve?

Steve pırdanır.

Barr (şarıdan) Steven?

Steve (dışarıdan) ... Barry?

Barry (şarıdan) Neredesin?

Steven Burada!

Barry (dışarıdan) Nerede?

Steven Burada! Burada!

Barry görünür.

Barry Orada ne bok yiyorsun?

Steven Daha güvenli.

Barry Birahane gibi kokuyor.

Steven Kusura bakma.

Barry Işık bozuk mu?

Steven Ampulü çıkardım.

Barry Neden peki, sıçtığımin belası?

Bir şeyin üzerine basıp sendeler.

Hasiktir! Bir bok göremiyorum - Yukarı gel!

Steven Hayır!

Kısa bir sessizlik.

Barry

Steven. Ben az önce Birmingham'dan buraya direksiyon salladım. Tamam mı? Siktiri boktan bir yağmurda. Siktiri boktan bir soğukta. Palyaçocukluk oynayacak halim yok. O yüzden kutaklarını aç da beni iyi dinle. Tamam mı? ... Dinliyor musun?

Steven

Evet. Evet.

Barry

Debbie hastanede.

Steven

Hastanede mi?

Barry

Bebek ulan, bebek. Annem bütün gün sana ulaşmaya çalıştı. Debbie de öyle. Sonunda beni aradılar.

Steven

Neden?

Barry

Valla Allah bilir. Çünkü sana bir şey söyleyeyim mi? Benim hiç sikimde değil. Ama madem buradayım, benden ne bok istedilerse yapacağım. Kalk! Haydi! Sana bir kahve yapayım.

Steven'ı kavrır.

Steven

Hayır.

Barry

Steven!

Steven

Hayır! Hayır! Hayır!

Onu iter.

Barry

Kafayı mı oynattın oğlum sen? Ha?

Steven

Bak kardeşim, çok üzgünüm ama ... tekrar oraya çıkamam. Lütfen beni zorlama. Karanlıkta kalmaya ihtiyacım var... Lütfen, kardeşim. Lütfen. Beni ... zorlama... yukarı çıkmaya... lütfen.

Kısa bir sessizlik.

Barry bir çakmak yakar.

Steven

Işık yok.

Çakmağı söndürür.

Barry Kes şunu!

Kısa bir sessizlik.

Çakmağı tekrar yakar.

Bak bana, kardeşim.

Kısa bir sessizlik.

Bak bana.

Steven Barry'ye bakar.

Barry Abi... neyin var senin böyle?

Steven *çakmağı söndürür.*

Steven Karanlıkta ~~onu~~ göremiyorum. *Görmüyorum*

Barry Neyi göremiyorsun?

Steven Hayaleti.

Barry *çakmağı yakar.*

Barry Hayalet falan yok.

Steven Var.

Çakmağı söndürür.

Barry Yok.

Çakmağı yakar.

Steven Var.

Çakmağı söndürür.

Barry Yok.

Çakmağı yakar.

Kısa bir sessizlik.

Steven yüzünü ışıktan saklar.

Barry şamdanı görür.

Barry Hasiktir! Hatıralar ha? (Ayna)

Steven Yakma.

Barry Ne?

Steven Gölgeleeri hareket ettiriyor. Hareket eden gölgeleeri
sevmiyorum. Hareketli gölgeleerin içinden hayalet çıkıyor.

Barry Vay canına, Debbie bu hayalet zırvağından bahsedeceğini söylemişti.

Steven Yapma, kardeşim! Yapma! Bırak onu.

Barry hareket etmez.

Steven Koy yerine.

Barry şamdanı yere koyar.

Kısa bir sessizlik.

Barry Şteve ... Burada neler döndüğünü bilmiyorum. Dürüst olmak gerekirse, hiç de umurumda değil. Kendini bir acayip hallere sokmuşsun ... hem de ne uğruna ... Dur tahmin edeyim! Janis.

Steven Janis mi?

Barry: Başka bir kadını sikiyorsun. Bebek yolda - kim olsa kafayı yerd.

Steven Hayır, hayır.

Barry Debbie bütün meselenin bu olduğunu düşünüyor.

Steven Yanılıyor.

Barry Chloe de öyle.

Steven Chloë benden hep nefret etti.

Barry Hayır etmedi.

Steven Sen Debbie'yi aldatmayacağımı bilirsin, kardeşim. Sen bilirsin.

Barry Hayır, bilmiyorum. Senin hakkında bir bok bilmiyorum. Hiç bir zaman da bilmedim.

Kısa bir sessizlik.

Benim için ... benim için neye benzediğini biliyor musun, Steve? Sıçtığımın Kennedy suikastına. Bir bilmeceye sarmalanmış ne muammanın içindeki bir şey bir şey. neyse işte sıçtığımın deyişi. Ama - hey! - aile hayatı da bu değil midir zaten? Yalan, hile, numara ... kafa sikmeler. Her birimiz ya bir arabanın arkasına oturmuş, bir merminin bizi bulmasını bekliyoruz, ya da bir pencerenin önüne oturmuş, tetiği çekmeyi bekliyoruz. Ya da tetiği çeken adamı vurmayı beklerken silahı dolduruyoruz. Asıl numara - bütün bunlar ... bu çılgınlık devam ederken - Dallas'ın gün ışığında ne kadar güzel görüldüğüyle ilgili yorumlar yapabilmek. Çaktın mı?

Steven ... Hayır.

Kısa bir sessizlik.

Barry Dinle. Karına seni hastaneye getireceğime söz verdim. Seni görmek istiyor. Kadın kahrolası inanılmaz bir sancı çekiyor ve kimin adını sayıklıyor? Senin! Neden peki? Al sana bir bilmece sarması muamma daha. Yani ... tamam, kardeşlik görevimi yerine getireceğim. Sonra da abi, sonra da... siktirip gideceğim. Yalnızca Birmingham'a da değil! Ne kadar gidebilirim o kadar uzağa! Avustralya. Kaliforniya. Bir tane sıçtığımın uzay gemisi ele geçirecek kadar şansım varsa, bu siktiri boktan evrenin taa öbür tarafına ışınlayacağım kendimi. İşte o kadar uzağa gitmek istiyorum. Ve bir kere... bir kere o kadar uzağa siktirip gittikten sonra... bir daha asla - asla! - sizi görmek veya duymak istemiyorum. Ne seni, ne Debbie'yi. Ne de annemi... Topunuzun belasını unutmak istiyorum... Şimdiye kadar ... şimdiye kadar yaşadığım her şeyin ... bir rüya gibi olmasını istiyorum. Ben de gerçekten olmam gereken insan olacağım ... Şimdi toparla kendini. Bokluk çıkarmak yok.

Yukarı yönelir.

- Steven Debbie sana tiřörtü söyledi mi?
- Barry Ha? Ne tiřörtü?
- Steven Hayalet. Üzerine bir şeyler çizilmiş bir tişört giyyordu.
- Barry Ne çizilmiş?
- Steven Debbie bahseder sanmıştım.
- Barry Steven.
- Steven Her biri ayrı bir renkti.
- Barry Sıçtığımın tişörtlerinin üzerinde ne vardı?
- Steven ... Yıldızlar.

Sessizlik.

Barry Steven'a doğru yürür.

Uzun bir sessizlik.

Barry Steven'a vurur.

Steven düşer.

17

*Kiler**Barry içinde mumlar yanan şamdanı tutmaktadır.**Steven yerde bir battaniyenin altında saklanmaktadır.**Uzun bir sessizlik.**Barry Babamın cenazesi.**Sessizlik.*

Tören tam başlamak üzereydi ki ... adam... çıkageldi -
Ağızına sıçayım...söyleyemiyorum. Siktir! Siktir!

Sessizlik.

Adam - kilisenin kapısında annemle konuştu. Ben sana 'O kim abi?' dedim. Sen ... sen de dedin ki 'Daha önce hiç görmedim.'

Sessizlik.

Adamın kırlaşmış, gür saçları vardı. O kadar kırlaşmıştı ki neredeyse bembeyazdı. Saçları geriye doğru taranmıştı. Derli toplu. Yüzü nasıl da soluktu ama. Hasta falan durmuyordu ama. Tıpkı ... bir hayalet gibi. 'Hayalet Adam bu' dedim. Güldük.

Sessizlik.

Adam anneme sarıldı - biliyor musun? Sanırım ilk defa birisinin anneme sarıldığını gördüm o gün. Başka bir adamın yani. Babam anneme hiç sarılmazdı. Öpmezdi bile. Babamın hiç annemi öptüğünü hatırlıyor musun sen?

Sessizlik.

Adam arka sıraya geçti. Annem gelip, ön sıraya bizim aramıza oturdu. Dedi ki, 'Babanızın eski bir arkadaşı. Okuldaki öğretmenlerinden biri. Babanızın geçirdiği kazayı duymuş ve taziyelerini sunmak için gelmiş.' Adama bakıp duruyordum. En çok neyi hatırlıyorum biliyor musun? Bir tek

o ağlıyordu. Benden başka yani. Ben ağlıyordum ve adam da ağlıyordu. Annem, hayır. Bir kere bile ağlamadı. Sen de.

Steven Ben ağladım.

Barry Tek bir gözyaşı bile dökmedin.

Steven *dikelip oturur.*

Sessizlik.

Barry Cenazeden sonra bu adam - gelip bizimle konuştu. İkimizle. Mezardan biraz uzakta duruyorduk. Annem babamın iş arkadaşlarıyla konuşuyordu. Adam bize babamın İngilizce öğretmeni olduğunu söyledi. Dedi ki babamın yazısı çok kuvvetliymiş. Adam bize onda hala babamın çocukken yazdığı şiirler olduğunu söyledi. Onları görmek ister miyiz diye sordu. Sen bir şey söylemedin. Ben, 'evet, lütfen' dedim. Adam sana bakıp, 'sen ve kardeşin gelecek Cuma öğleden sonra bana gelmek ister misiniz?' diye sordu. Sana bir adresi bir kaç kere tekrarladı. Yazmadı. Sen eksiksiz söyleyene kadar, adresi defalarca tekrarladı. Dedi ki, 'Annenize söylemeseniz daha iyi olur. Babanızın çocukluk hatıraları - onu üzebilir. Biz de bunu istemeyiz, öyle değil mi çocuklar?' İkimiz de istemediğimizi söyledik. Sonra ... sonra adam seni bir kenara çekti. Eline bir şey koydu, 'kardeşinle kendine bir şey ısmarla' dedi. Sana para vermişti. Ne kadar bilmiyorum. Sonra, bana bir şey almıştın... neydi Steve? Hatırlıyor musun?

Steven ... Hayır.

Barry Çikolata.

Kısa bir sessizlik.

Bütün o hafta beni doldurup durdun, 'babamın şiirlerini görmeye can atıyorsun, değil mi kardeşim?' Hiç durmadan hem de. Bir saniye olsun unutmama izin yoktu. 'Babamın şiirlerine üç gün kaldı.' 'Babamın şiirlerine iki gün kaldı.' 'Yarın babamın şiirlerini göreceksin.' O gün geldiğinde ben ... siktir! Neredeyse isterik olmuştum. Değil mi abi? beni adama götürmen için neredeyse yalvarıyordum sana. Ama sen ne kadar da soğukkanlı oynuyordun. Meşguldün. Yapacak çok işin vardı. Ama sonunda ... ah, insafa geldin. Oraya kadar bütün yolu yürüdük. Sanki kimsenin bizi

görmesini istemiyordun. Adam bir sokağın köşesindeki büyük bir evde oturuyordu. Ön bahçesinde koca bir ağaç vardı. Nasıl da heyecanlıydım! Heyecandan hasta gibi olmuştum. Elini çekiştirip duruyordum. Sen bana sakinleşmemi söylüyordun. Kapı zilini çaldın. Adam kapıyı açtı. Üzerinde bir sabahlık vardı. Sana fısıldadım, 'daha yeni mi kalkmış?' Oturma odasına geçtik. Perdeler çekiliydi. Ona nedenini sordum. Dedi ki, 'başım çok kötü ağrıyor. Bunlara migren denir.' Ben 'anneme de hep olur' dedim. Adam 'bir şey içmek ister misiniz?' dedi. İstedik. Bize kola getirdi. Oturup babam hakkında konuştuk. Babamın İngilizce'de ne kadar iyi olduğunu anlattı. Dedi ki, 'Babanızın kaderinde fevkalade bir şair olmak vardı'. Sen 'Ama şair değildi' dedin. Adam 'henüz değildi' dedi, 'çok genç öldü. Daha otuzbeşinde.' İkimiz otuz beş yaşın genç olması fikrine gülüştük.

Kısa bir sessizlik.

Adam bana dedi ki, 'babanın şiirlerini görmek ister misin artık?' 'Evet,' dedim. Adam 'haydi-o zaman,' dedi 'yukarıdalar'. Adam ayağa kalktı. Ben de kalktım. Ama sen kalkmadın. 'haydi abi' dedim 'babamın şiirleri'. Adam dedi ki 'Abinin çok ilgilendiğini sanmıyorum. Öyle değil mi, Steven?' Sen başını salladın. Gerçekten öfkelendiğimi hatırlıyorum. Sana vurmak istedim. Adama 'Boşverin onu!' dedim. Adam elimi tuttu. Yukarıya gittik.

Kısa bir sessizlik.

Tekrar aşağıya indiğimde o kadar çok ağlıyordum ki nefessiz kalmıştım. Adam 'kardeşine biraz ağır geldi, sanırım' dedi. Bize biraz daha kokakola verdi. Sen koltuktaydın. Bana bakmıyordun. Bana bakmanı istiyordum. Canına sıçtığımın ...bir kere olsun bakmadın. Gözlerini direk ileriye dikmiştin. Gitmek istediğimi söyledim. Ben ağlamayı kesene kadar gitmeyeceğimizi söyledin. O zaman anladım... eve gitmek istiyorsam, bir şekilde göz yaşlarımı durdurmam gerekecekti. Ben de kolamı içtim ve başka şeyler düşündüm. Babamı düşündüm...beni omuzlarının üzerinde taşımasını. Bir süre sonra ağlamamı durdurabildim. Yüzümü tişörtüme sildim. Tamamen sakinleşince, sen 'tamam' dedin 'gidelim, annem bizi merak eder.' Hepimiz birden ayağa kalktık. Adam bizi kapıya kadar geçirdi. Sonra birden aklına bir şey geldi ve dedi ki, 'Ah, Steven.' Seni bir kenara çekti. Tıpkı mezarlıkta yaptığı gibi. Ve eline para koydu.

Aynı mezarlıktaki gibi. Ama bu defa ne kadar olduğunu görebiliyordum. Cep harçlığı gibi değildi. Banknotlar vardı. Çok para. Parayı arka cebine koydun. Eve giderken - yine yürüyorduk - bundan anneme bahsetmemem gerektiğini söyledin. Annem üzülmüdü. Biz de annemi üzmemek istemezdik, değil mi? Yolda bana bir şey aldın. Çikolata. Eve vardığımızda dedim ki, 'Adam bana babamın şiirini verdi, görmek ister misin?' İstedğini söyledin. Kot pantolonumun arka cebinden katlanmış bir kağıt çıkardım. Terden nemlenmişti, hatırlıyorum. Yatağının kenarına oturup, açtın. Kağıdı sanki bir şey okuyormuş gibi incelemeye başladın. Ama hiç bir şey okumuyordun, değil mi Steve? Hiç bir şey okumuyordun çünkü kâğıt boştu.

Steven

Hayır.

Barry

Üstünde hiç bir şey yoktu.

Steven

Babamın el yazısı.

Barry

Saçmalama.

Steven

Gördüm.

Barry

O hafta bir daha adamdan konuşmadık.

Steven

Konuştuk.

Barry

Hayır. Sonraki Cuma'ya kadar konuşmadık. Cuma günü gelince bana 'eminim babamın şiirlerinden bir tane daha görmek istersin' dedin. Bense 'lütfen beni yine oraya götürme abi' diyordum 'beni Hayalet Adam'a götürme.'

Steven

Hayır.

Barry

Bana vurdun.

Steven

Hayır.

Barry

Ben yere düştüm.

Steven

Hayır. Hayır.

Barry

Tekrar bütün yolu yürüdük.

- Steven İki tane boktan otobüs değiştirmek gerekiyordu. Zahmetimize değmeyecekti. O konuda anlaşmıştık.
- Barry Önceki gibi yine arka sokaklardan geldik.
- Steven Ben kestirme bir yol bulmuřtum.
- Barry Korkudan donuma iřiyordum.
- Steven Heyecandan.
- Barry Elini çekiştirip duruyordum.
- Steven Heyecandan.
- Barry Kaçmak istiyordum.
- Steven Bir an önce varmak için can atıyordun.
- Barry Zırva.
- Steven Kolumdan çekiyordun.
- Barry Sen beni çekiyordun.
- Steven Sen beni çekiyordun.
- Barry Kapı zilini çaldın.
- Steven Evet.
- Barry Adam kapıyı açtı.
- Steven Evet.
- Barry Üzerinde sabahlık vardı.
- Steven Hayır. řu eski moda ...robdöşambırlardan giyyordu.
- Barry Hayır.
- Steven Evet. Öyle şeylerden hoşlanırdı.
- Barry Sana fısıldadım, 'daha yeni mi kalkmış?
- Steven 'Hayır, kardeşim, o bir robdöşambır.'

- Barry Oturma odasına geçtik.
- Steven Evet.
- Barry Perdeler çekiliydi, ona nedenini sordum.
- Steven Biraz çekiliydi.
- Barry Tamamen çekiliydi.
- Steven Hayır. Hayır.
- Barry Adam 'Başım çok kötü ağrıyor' dedi 'Bunlara migren denir.'
- Steven Evet.
- Barry Ben 'anneme de hep olur' dedim.
- Steve Her zaman değil.
- Barry Her zaman. Her gün. Adam bana 'babanın şiirlerini görmek ister misin artık?' dedi.
- Steven Tek bir tane şiir vardı.
- Barry Yarabbim, Steven!
- Steven Bir tane. Bir taneydi.
- Barry Değildi.
- Steven Bir taneydi.
- Barry Adam dedi ki 'Haydi o zaman. Yukarıdalar.' Sonra adam ayağa kalktı. Ben de ayağa kalktım. Ama sen ... sen kalkmadın.
- Steven Burası doğru.
- Barry 'Haydi abi' dedim 'babamın şiirleri'. Adam 'Kardeşinin çok ilgilendiğini sanmıyorum. Öyle değil mi, Steven?' dedi. Sen başını salladın.
- Steven Ben seni destekliyordum.
- Barry Beni *destekliyor* muydun?

- Steven Babamın bu hatıralarına kendi başına sahip çıkman önemliydi.
- Barry *Kendi başıma.*
- Steven Babam hakkında konuşmana yardımcı olacaktı.
- Barry Ben babam hakkında konuşmadan duramazdım ki!
- Steven Hayır. Onun adını bir kere bile ağzına almadın.
- Barry Hayır. Gebersenizde ondan bahsetmeyen annemle sendin.
- Steven Ağlamamıştın.
- Barry Ağlamam hiç durmadı.
- Steven Hepsi ... içindeydi. İçinde kilitli.
- Barry Kilitli mi?
- Steven Herkes bunun farkındaydı. Annem çok endişeleniyordu.
- Barry Zırva!
- Steven *ayağa kalkar.*
- Steven Ben çok endişeleniyordum.
- Barry Bunu neden yapıyorsun?
- Steven Çünkü gerçek bu.
- Barry Hayır.
- Steven Evet. Ne yapacağımızı bilmiyorduk. Sonra - evet, aynen böyle oldu! Şu adam çıkıp cenazeye geldi. Babamın eski öğretmenini. Seninle babam hakkında konuştu. Babamın senin yaşındayken yazdığı bir şiir varmış onda. Sana ondan bahsetti. Okulda bir öğretmene bu adamla buluşup, babamın çocukluğu hakkında konuşmanın sana iyi gelip gelmeyeceğini sordum - bak nasıl hatırlıyorum şimdi?
- Barry Kes şunu.

Steven Öğretmen de iyi geleceğini söyledi. Öğretmen benden seni oraya götürmemi rica etti- hatta istedi!

Barry Hayır.

Steven Biz de adamı görmeye gittik. İlk seferinde adam sana babamın yazdığı şiiri verdi. Sen biraz ağladın ama ... sonra ne kadar iyi olmuştun!

Barry Seni aşağılık pezevenk!

Steven Kapa çeneni, Barry. Dinle. Sanki bütün o yas ve keder seni terk ediyordu. Farkı herkes gördü. Annem. Öğretmenlerin. Ondan sonra bir kaç hafta üstüste seni adama götürdüm.

Barry Aylarca sürdü. Aylarca!

Steven Hayır! Hayır! Çok geçmeden gitmekten sıkıldın. Adam seni göremediği için üzgündü tabii.

Barry Pezevenk!

Steven Ama adam anlayış gösterdi. Yardım edebildiğine sevinmişti. Bir kaç sene noellerde kart attı. Hepimizin adına. Biz de kart gönderdik. Bazen içlerine adamın seveceğini düşündüğümüz küçük bir fotoğraf koyuyorduk. Üzerine yıldız çizdiğin şu tişörtlü fotoğrafın. Her biri ayrı bir renkti. Hatırlıyor musun? Annem biraz sinirlenmişti. Ama sonunda o bile güzel olduğunu kabul etti. Güzeldi. Şimdi öyle bir tişörtüm olsun isterim. Toplu imalata geçebilirsin, kardeşim. Ben sana yardım ederim. Camden Çarşısı'nda ya da öyle bir yerde satabilirsin. Hoşuna gider miydi bu? haydi yapalım şunu, kardeşim. İlgini çekiyor mu?

Kısa bir sessizlik.

Pek değil herhalde.

Bir şey aramaya koyulur.

Adama sonunda ne oldu acaba? Biliyor musun, kardeşim?

Kısa bir sessizlik.

Öldü, sanırım. Yakın zamanda, sanırım. Cenazeye davetliydik ama o kadar meşguldük ki. Bebekler. Alkolizm.

Araba kazaları. Böyle şeyler insana mani oluyor, değil mi? Olmamalılar. Ama oluyorlar - İşte buldum!

Ampülü bulur.

Geçende semt gazetesinde Chloe'nin bir resmi vardı. Gördün mü? Bana da Janis gösterdi. Tam da onu sikmiştin - Şaka şaka!

Ampülü yuvasına sıkıştırır.

Pamuk Prenses. Chloe onda oynuyormuş. Stratford'daki Noel oyunu. O Pamuk Prenses'miş. Kötü Cadı daha çok yakıştırdı bence, Allah'ın belası orospu - şaka! Sen Chloe'yi siktin mi, kardeşim? Ya da sikmeyi istedin mi? Peki Chloe istedi mi? Janis'i siktin ama, değil mi kardeşim? Marky Boy siktğini söyledi. Yoksa Marky Boy'u mu sikmişsin? ya da istemişsin? Siktir, her türlü mümkün. Sonsuz imkanlar mevcut.

Işığı yakar.

İşte! ... Mumları söndür, kardeşim.

Barry hareket etmez.

Steven Mumları söndür, kardeşim.

Barry mumları söndürmeye koyulur.

Steven Kristal bir tabutun içindeydi. Chloe. Fotoğrafta. Altına da yazmışlar, 'Pamuk Prenses onu hayata döndürecek öpücüğü bekliyor.' Gidip görmeliyiz. Gidelim mi, kardeşim? Hepimiz. Ailecek felekten bir gece. Sen, ben, annem, Chloe, Debbie. Tabii doğumda sorun çıkmazsa. Bebek ölü de doğabilir. Çok sık olan bir şeymiş - öyle duydum. Ah! Şamdanı bırakabilirsin artık, kardeşim.

Barry hareket etmez.

Steven Şamdanı bırakabilirsin artık, kardeşim.

Barry şamdanı bırakır.

Steven Oraya değil.

Kısa bir sessizlik.

Barry şamdanın yerini değiştirir.

Steven Oraya değil. Hay anasını, kardeşim. Şamdanlar nereye konulur, bilmiyor musun? Buraya konulur.

Şamdanın yerini değiştirir.

Şamdanların yeri *burasıdır* işte. Gelecekte de bunu aklında tutabilir misin, lütfen? Kardeşim! Düşünüyordum da. Bebek canlı doğar ve hayatta kalırsa ... Sen amca olacaksın. Barry Amca. Nasıl bir his? Barry Amca. Barry Amca. Biliyorum, biliyorum, insan biraz şok oluyor. Bence senin neye ihtiyacın var, biliyor musun kardeşim? Bir içkiye.

Liz Hayır.

Debbi Hayır.

Kısa bir sessizlik.

Liz Kardeşin bebeği görmek için nasıl da can atıyordu. Kardeşin ona sanatla ilgili ne var ne yoksa öğretirdi. Resim yapmayı. O meşhur bir ressam olacaktı. Barry. Yavaş yavaş.. el yordamıyla bir yerlere geliyordu. Değil mi, Steve?

Steven Evet anne.

Liz Şu sergisini hatırlıyor musun? Öğrenciyken. O gece ne hoş bir geceydi, değil mi?

Steven Öyleydi.

Liz Ya Barry'nin resimleri - en iyisi de onlardı. Önlerinde çakılıp kalmıştım. O renkler. Dinlendirici. Oturma odama asmak istemiştim. Hatırladın mı, Steve?

Steven Doğru.

Liz Ama birisi onları satın aldı.

Steven Ne kadar üzölmüştün.

Liz Üzüldüm. Ağladım, sanırım.

Steven Ağladın.

Liz Sanırım ağladım.

Kısa bir sessizlik.

Bebeğin sesi mi?

Dinlerler.

Sessizlik.

Steven Hayır.

Liz Hayır.

Debbie Hayır.

Kısa bir sessizlik.

Liz ağlamaya başlar.

Steven Anne. Yapma - ona bir içki ver.

Debbie kokteyl dolabına gider.

Debbie ... Ne vereyim?

Steven Bir sherry falan işte!

Debbie bir bardağa sherry doldurur.

Steven Haydi ama, haydi.

Debbie içkiyi Steven'a verir.

Debbie İyi mi?

Steven Otur.

Debbie oturur.

Steven içkiyi Liz'e verir.

Liz yudumlar.

Kısa bir sessizlik.

Liz O motosikleti hiç almamalıydı, biliyordum. İçimde kötü bir his vardı. Sana söylemiştim. Söylemedim mi, Steve? Söyledim.

Steven Evet, anne.

Liz Bir sergi açacaktı. Her şey sonunda yerli yerine oturmaya başlamıştı. Meşhur bir ressam olacaktı.

Steven Olacaktı, anne.

Liz Annemi, babamı, kocamı, oğlumu yitirdim. Yeterince acı çekmedim mi? Ha? Yeterince acı çekmedim mi?

Steven Anne. Lütfen. Yapma.

Liz'e sarılır.

Sessizlik.

Liz Sen... sen hep beni kolladın, Steve. Her zaman. Babanın kazasından sonra yaşadıklarımızı hatırlıyor musun? O ayları?

Steven Evet, evet.

Liz Ne tuhaf bir zamandı, değil mi? Şimdi hepsini hatırlamak zor.

Steven Biliyorum.

Liz Şu grip mikrobundan kapmıştım, değil mi? Off ne korkunçtu! Tek istediğim uyumaktı. Hareket edemiyordum. Evin bütün işini senin yapman gerekmişti. Yemekleri. Sonra her hafta ... bana bir hediye alıyordun. Hatırlıyor musun, Steve?

Steven Evet.

Liz Küçük bir biblo. Camdan - cam sevdiğimi bilirdi. Hatırlıyorum - en sevdiğim şey! Camdan bir ağaç almıştı. Büyükçe bir şeydi. Televizyonun üstüne sığmadı. Yemek masasının ortasına koydum. Hatırladın mı?

Steven Yaa evet.

Liz Ne güzel görünüyordu. Dalları, sürgünleri. Işıқта parlıyordu. Sonra ... her hafta ... dallara asmak için çok güzel, cam bir yaprak alıp geliyordun. Küçük dalların şekli kanca gibiydi, yaprakları kancalara takıyordun. Hatırladın mı? Yapraklar ne kadar ... da ayrıntılıydılar. Damarları vardı, rengarenktiler. Her hafta.... aylar boyunca... bir yaprak ... taa ki ağaç - ah nasıl da parlıyordu ... şıkır şıkırdı... Sana bir servete malolmuş olmalı. Parayı nerden buldun bilmiyorum. Ama ... bulduğuna o kadar da memnunum ki. Çünkü beni ... kurtardı. Gerçekten. Kurtardı ... O ayları... ne zaman düşünsem... aklıma cam yapraklar geliyor...

Sessizlik.

Bebegin sesi mi?

Steven Hayır.

Liz Hayır.

Debbie Hayır.

Steven Sonra... birden şiddetli bir rüzgar esti - gerçekten savuruyor - ve babam da - elimi tutuyor. Öyle aniden. Sıkı sıkı. Tırnaklarını batırıyor. Elimi çekmeye çalışıyorum ama babam daha da sıkı, daha da sıkı tutuyor. Yüzüne bakıyorum. Sol gözünün yanındaki yara izi seğiriyor gibi. Annem ona bağırırken de böyle seğirir, babam ağzını açıp tek kelime söylemez. Diyorum ki, 'Baba, canımı acıtıyorsun!' Ama yine de bırakmıyor. Barry'nin elini de aynı sertlikte tutmuş, görüyorum. Barry suratını buruşturuyor. Tekrar bağırıyorum, 'Baba! Acıtıyorsun.' Daha da sıkı kavriyor. Sanki ... sanki babam rüzgarın Barry'yle beni uzaklara uçurmasından ... bizi sonsuza dek kaybetmekten korkuyor.

Dışarıdan bebeğin ağlaması duyulur.

Işıklar kararır.

Oyun İncelemesi

Sinew Parçaları

Botuhatunutan

- x Gergedan
- x Dağın Günlük Partisi
- x Bulkon
- x Görev Kurbanları
- x Gidgel Dolap

Harika
Pikar

Geriye Baktık

Alınan ve verilen kısımlar
dört ayrı.

x Bu oyun aslında bir sürüce
varsa da bu yapıda
soruşturucudur.

x Oyuncular için düşünmeye
açık bölümler var.

Kapalı bir oda iki kişi arasında
geriye. Penceresiz bir oda.

Gus - Ben — Çok Absürt bir oyun

böyle absürt bir oyun

Dünyadaki absürtlük
benzeşmesi.

Harold Pinter kısaca insanlığın
sarmalığını

sergilemektedir.

